

1 Ganesha Atharva Sheersham

1.1 Anuvaka 0

ॐ भ॒द्र॒ङ् क॒र्णे॒भिश् शृ॒णु॒ यामं॑ दे॒वाः ।
भ॒द्रं प॑श्ये मा॒क्ष भि॒र्य ज॑त्राः ।
स्थि॒रै रङ्गै॑स् तुष्टु॒वाग् संस्तु॑ नू॒भिः ।
व्यशे॑म दे॒वहिं॑ त॒यँ दा॑युः ।
स्व॒स्ति न॒ इन्द्रो॑ वृ॒द्धश्र॑वाः ।
स्व॒स्ति नः॑ पू॒षा वि॒श्व वे॑दाः ।
स्व॒स्तिन॒स् ताक्ष्यो॑ , अरि॑ष्टनेमिः ।
स्व॒स्ति नो॒ बृह॒स्पति॑र्दधातु ॥
ॐ शान्ति॒-शान्ति॒-शान्तिः॑ ॥

1.2 Anuvaka 1

ॐ नं नम॑स्ते गु॒णप॑तये ।
त्वमे॒व प्र॒त्यक्ष॑न् तत्त्वंमसि ।
त्वमे॒व के॒वल॒ङ् कर्ता॑ ऽसि ।
त्वमे॒व के॒वलं॑ हर्ता॑-ऽसि ।
त्वमे॒व के॒वल॒न् धर्ता॑-ऽसि ।
त्वमे॒व सर्व॑ङ् खल्विदं ब्रह्मा॒सि ।
त्वं साक्षा॑ दा॒त्मा-ऽसि॑ नि॒त्यम् ॥ 1 ॥

1.3 Anuvaka 2

ऋतं वृचि । संत्यं-वृचि ॥ 2 ॥

1.4 Anuvaka 3

अव त्वं माम् । अवं वृक्तारम् ।
अवं श्रोतारम् । अवं दातारम् । अवं धातारम् ।
अवानू चा नमंव शिष्यम् । अवं पृश्नात् तात् ।
अवं पुरस्तात् । अवोत्तरात्तात् ।
अवं दक्षिणात्तात् । अवं चोर्ध्वात्तात् ।
अवा धुरात्तात् । सर्वतो मां पाहि पाहिं समुन्तात् ॥ 3 ॥

1.5 Anuvaka 4

त्वं वान् मयस् त्व-ज्चिन्मयः ।
त्व मानन्द मयस् त्वं ब्रह्ममयः ।
त्वं सच्चिदा नन्दाद् वितीयो-ऽसि ।
त्वं प्रत्यक्षं ब्रह्मासि ।

त्वञ् ज्ञान मयो विज्ञा नम यो-ऽसि ॥ ॥

1.6 Anuvaka 5

सर्वञ् जगदिदन् त्वत् तो जायते ।
सर्वञ् जगदिदन् त्वत् तस् तिष्ठति ।
सर्वञ् जगदिदन् त्वयि लयं मेष्यति ।
सर्वञ् जगदिदन् त्वयि प्रत् येति ।
त्वं भूमि रापो-ऽनलो-ऽनिलो नृभः ।
त्वञ् चत्वारि वाक् पदानि ॥ 5 ॥

1.7 Anuvaka 6

त्वङ् गुण त्रयातीतः । त्वं अवस्था त्रयातीतः ।
त्वन् देह त्रया तीतः । त्वङ् काल त्रयातीतः ।
त्वं मूला धारस् थितो-ऽसि नित्यम् । त्वं शक्ति त्रयात्मकः ।
त्वां-योगिनो ध्यायन्ति नित्यम् ।
त्वं ब्रह्मा त्वं विष्णुस् त्वं रुद्रस् त्व मिन्द्रस् त्व मग्निस्
त्वं वायुस् त्वं सूर्यस् त्वञ् चन्द्रमास् त्वं ब्रह्म भूर्भुवस् स्वरोम् ॥ 6 ॥

1.8 Anuvaka 7

गुणादिं पूर्वं मुच्चार्य वर्णादिन् तद नन्तरम् ।
अनुस् वारः परं तुरः । अर्धेन् दुल सितम् ।
तारेण ऋद्धम् । एतत् तव मनुस्व रूपम् ।
गकारः पूर्वं रूपम् । अकारो मध्यम रूपम् ।
अनुस् वारश् चांन्त्य रूपम् । बिन् दुरुत्तर रूपम् ।
नादः सन्धानम् । सगं हिता सन्धिः ।
सैषा गाणेश विद्या । गणक ऋषिः ।
निचृद् गायत्रीच् छन्दः । श्री महा गणपतिर् देवता ।
ओ-ङ्ग-ङ्गणपंतये नमः ॥ 7 ॥

1.9 Anuvaka 8

एक दन्ताय विद्महे वक्र तुण्डाय धीमहि ।
तन्नो दन्ती प्रचोदयात् ॥ 8 ॥

1.10 Anuvaka 9

एक दन्तञ् चतुर् हस्तं पाश मङ्कुश धारिणम् ।
रदञ्च वरदं हस्तैर् बिभ्राणं मूष कध्वंजम् ।
रक्तं लम्बोदरं शूर्प कर्णकं रक्त वासंसम् ।

रक्तं गुन्धानुं लिप्ताङ्गं रक्त पुष्पैस् सुपूजितम् ।
भक्तांनु कम्पिनन् देवज्ज गत् कारणं मच्युतम् ।
आविर् भूतज्जं सृष्ट्यादौ प्रकृतेः पुरुषात्परम् ।
एवं ध्यायति यो नित्यं स योगी योगिनां वरः ॥ 9 ॥

1.11 Anuvaka 10

नमो व्रातपतये नमो गणपतये नमः प्रमथ पतये
नमस्ते-ऽस्तु लम्बोद रायैक दन्ताय विघ्न विनाशिने
शिवसुताय श्री वरद मूर्तये नमो नमः ॥ 10 ॥

1.12 Anuvaka 11

एतद थर्व शीर्षं योऽधीते स ब्रह्म भूयांय कल्पते ।
स सर्व विघ्नैर्न बाध्यते । स सर्व त्रसुखं मेधते ।
स पञ्च महापापात् प्रमुच्यते ।
साय मंधीयानो दिवसकृतं पापंन् नाशयति ।
प्रात रंधीयानो रात्रिकृतं पापंन् नाशयति ।
सायं प्रातः प्रयुज्जानो पापो-ऽपापो भवति ।
सर्व त्राधी यानो ऽपविघ्नो भवति । धर्मार्थ काम मोक्षञ्च विन्दति ।
इदम थर्व शीर्षं मशिष्यायं न देयम् ।
यो यदि मोहाद् दास्यति स पापीयान् भवति ।

सहस्रा वर्त नाद्यं यङ्कामं मधीते तन्त मनेन साधयेत् ॥ 11 ॥

1.13 Anuvaka 12

अनेन गणपति मंभि षिञ्चति स वाग्मी भवति ।
चतुर् थ्या मनश् नन् जपति स विद्यां वान् भवति ।
इत्य थर्वण वाक्यम् ।
ब्रह्माद्या वरणं विद्यान् नबि भेति कदाच नेति ॥ 12 ॥

1.14 Anuvaka 13

यो दूर्वाङ् कुरैर्य जति स वैश्रव णोपमो भवति ।
यो लाजैर् यजति स यशौवान् भवति । स मेधावान् भवति ।
यो मोदक सहस्रेण यजति स वाञ्छित फलमं वाप्नोति ।
यस् साज्य समिद् भिर् यजति स सर्वं लभते स सर्वं लभते ॥ 13 ॥

1.15 Anuvaka 14

अष्टौ ब्राह्मणान् सम्यग् ग्राह यित्वा सूर्य वर्चस्वी भवति ।
सूर्यग्रहे मंहा नद्यां प्रतिमा सन्निधौ वा जप्त्वा सिद्ध मन्त्रो भवति ।
महा विघ्नात् प्रमुच्यते । महा दोषात् प्रमुच्यते ।

महा पापा॑त् प्रमुच्यते । महा प्रत्य वाया॑त् प्रमुच्यते ।
स सर्व॑ विद् भवति स सर्व॑ विद् भ॒वति ।
य एवं वे॒द । इत्यु॑पनिषत् ॥ 14 ॥

1.16 Anuvaka 15

ॐ भ॒द्रङ् कर्णे॑भिश् शृणु॑ यामं दे॒वाः ।
भ॒द्रं प॑श्ये मा॒क्ष भि॒र्य ज॑त्राः ।
स्थि॒रै रङ्गै॑स् तुष्टु॒वाग्ं संस्त॑ नूभिः ।
व्यशै॑म दे॒वहिं॑ त॒यँ दायुः॑ ।
स्व॒स्ति न॒ इन्द्रो॑ वृ॒द्धश्र॑वाः ।
स्व॒स्ति नः॑ पू॒षा वि॒श्व वे॑दाः ।
स्व॒स्तिन॒स् ताक्ष्यो॑ , अरि॑ष्टनेमिः ।
स्व॒स्ति नो॑ बृ॒हस्प॑तिर्दधातु ॥
ॐ शान्ति॑-शान्ति॑-शान्तिः॑ ॥

2 Ganesha Sooktam

आ तू नं इन्द्र क्षुमन्तं॑ चि॒त्रं ग्रा॒भं सं गृ॑भाय ।
म॒हाह॒स्ती दक्षि॑णेन ॥ 1 ॥
वि॒द्मा हि॒त्वां तु॒वि कूर्मि॑न् तु॒विदे॑ष्णं तु॒वी म॑घम् ।

तुवि मात्र मवोभिः ॥ 2 ॥

नहित्वां शूर देवान मर्ता सोदित्सन्तम् ।

भीमन्न गां वारयन्ते ॥ 3 ॥

एतोन् विन्द्रं स्तवा मेशां नवस्वः स्वराजम् ।

नरा धंसा मर्धि षन्नः ॥ 4 ॥

प्रस्तो षदुपं गासि षच्छ वत्सामं गीय मांनम् ।

अभि राधं साजुगुरत् ॥ 5 ॥

आ नो भर दक्षिणे नाभि सव्येन प्रमृश ।

इन्द्र मानो वसोर्निर्भाक् ॥ 6 ॥

उपं क्रमुस्वा भर धृषता धृष्णो जनानाम् ।

अदां शूष्ट रस्य वेदः ॥ 7 ॥

इन्द्रय उनुते अस्ति वाजो विप्रैभिः सनित्वः ।

अस्माभिः सुतं संनुहि ॥ 8 ॥

सद्यो जुवस्ते वाजां, अस्मभ्यं विश्वश्चन्द्राः ।

वशैश्च मक्षू जरन्ते ॥ 9 ॥

गुणानां त्वा गुणपतिं हवामहे

कृविं कवीनामुपमश्रवस्तमम् ।

ज्येष्ठराजं ब्रह्मणां ब्रह्मणस्पत

आ नः शृण्वन्नूतिभिस्सीद सादनम् ॥ 10 ॥

नि षु सीद गणपते गुणेषु त्वामाहुर् विप्रतमं कवीनाम् ।

न ऋते त्वत् क्रियते किं च नारे महा मुर्कं मघवज्जित्र मर्च ॥ 11 ॥

अभिख् यानो मघवन् नाधं मानान्त् सखे बोधि वंसुपते सखीनाम् ।

रणं कृधि रण कृत्सत् यशुष्मा भक्ते चिदा भञ्जा राये, अस्मान् ॥12॥
ॐ शान्ति-शान्ति-शान्तिः ॥

3 Purusha Sooktam

3.1 Beginning

ओं तच्छं योरावृणीमहे । गातुं यज्ञाय ।
गातुं यज्ञपंतये । दैवीः स्वस्तिरस्तु नः ।
स्वस्तिर्मानुषेभ्यः । ऊर्ध्वं जिगातु भेषजम् ।
शन्नो अस्तु द्विपदे । शं चतुष्पदे ॥
ओं शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

3.2 Moolam

ओं सहस्रंशीर्षा पुरुषः । सहस्राक्षः सहस्रपात् ।
स भूमिं विश्वतो वृत्वा । अत्यंतिष्ठद्दशाङ्गुलम् ।
पुरुष एवेदगं सर्वम् । यद्भूतं यच्च भव्यम् ।
उतामृतत्वस्येशानः । यदन्नेनातिरोहति ।
एतावानस्य महिमा ।
अतो ज्यायागंश्च पूरुषः ॥ 1 ॥

पादोऽस्य विश्वा भूतानि । त्रिपादस्यामृतं दिवि ।
त्रिपादूर्ध्व उदैत्पुरुषः ।
पादोऽस्येहाऽऽभवात्पुनः ।
ततो विष्वङ् व्यक्रामत् ।
साशनानशने अभि । तस्माद्विराडजायत ।
विराजो अधि पूरुषः । स जातो अत्यरिच्यत ।
पश्चाद्भूमिमथो पुरः ॥ 2 ॥

यत्पुरुषेण हविषा । देवा यज्ञमतन्वत ।
वसन्तो अस्यासीदाज्यम् । ग्रीष्म इध्मश्शरद्ध्रुविः ।
सप्तास्यासन्परिधयः । त्रिः सप्त समिधः कृताः ।
देवा यद्यज्ञं तन्वानाः ।
अबध्नन्पुरुषं पशुम् ।
तं यज्ञं बर्हिषि प्रौक्षन् ।
पुरुषं जातमग्रतः ॥ 3 ॥

तेन देवा अयजन्त । साध्या ऋषयश्च ये ।
तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतः । सम्भृतं पृषदाज्यम् ।
पशूग्स्ताश्चक्रे वायव्यान् । आरण्यान्ग्राम्याश्च ये ।
तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतः । ऋचः सामानि जज्ञिरे ।
छन्दागंसि जज्ञिरे तस्मात् । यजुस्तस्मादजायत ॥ 4 ॥

तस्मादश्वा अजायन्त । ये के चोभयादंतः ।
गावो ह जजिरे तस्मात् । तस्माज्जाता अजावयः ।
यत्पुरुषं व्यदधुः । कृतिधा व्यकल्पयन् ।
मुखं किमस्य कौ बाहू । कावूरू पादावुच्येते ।
ब्राह्मणोऽस्य मुखमासीत् । बाहू राजन्यः कृतः ॥ 5 ॥

ऊरू तदस्य यद्वैश्यः । पद्भ्याग्ं शूद्रो अजायत ।
चन्द्रमा मनसो जातः । चक्षोः सूर्यो अजायत ।
मुखादिन्द्रश्चाग्निश्च । प्राणाद्वायुरंजायत ।
नाभ्यां आसीदन्तरिक्षम् । शीर्ष्णो द्यौः समवर्तत ।
पद्भ्यां भूमिर्दिशः श्रोत्रात् ।
तथा लोकाग्ं अकल्पयन् ॥ 6 ॥

वेदाहमेतं पुरुषं महान्तम् ।
आदित्यवर्णं तमसस्तु पारे ।
सर्वाणि रूपाणि विचित्य धीरः ।
नामानि कृत्वाऽभिवदन् यदास्ते ।
धाता पुरस्ताद्यमुंदाजहार ।
शक्रः प्रविद्वान्प्रदिशश्चतस्रः ।
तमेवं विद्वानमृतं इह भवति ।
नान्यः पन्था अयनाय विद्यते ।
यज्ञेन यज्ञमयजन्त देवाः ।

तानि धर्माणि प्रथमान्यासन् ।
ते ह नाकं महिमानः सचन्ते ।
यत्र पूर्वे साध्याः सन्ति देवाः ॥ 7 ॥

3.3 Uttra Narayanam

अद्भ्यः सम्भूतः पृथिव्यै रसाच्च ।
विश्वकर्मणः समवर्तताधि ।
तस्य त्वष्टा विदधद्रूपमेति ।
तत्पुरुषस्य विश्वमाजानुमग्रे ।
वेदाहमेतं पुरुषं महान्तम् ।
आदित्यवर्णं तमसः परस्तात् ।
तमेवं विद्वानमृतं इह भवति ।
नान्यः पन्था विद्यतेयऽनाय ।
प्रजापतिश्चरति गर्भे अन्तः ।
अजायमानो बहुधा विजायते ॥ 8 ॥

तस्य धीराः परिजानन्ति योनिम् ।
मरीचीनां प्रदमिच्छन्ति वेधसः ।
यो देवेभ्य आतपति ।
यो देवानां पुरोहितः ।
पूर्वो यो देवेभ्यो जातः ।

नमो॑ रु॒चाय॒ ब्रा॒ह्म॑ये ।
रुचं॑ ब्रा॒ह्मं ज॒नय॑न्तः ।
दे॒वा अ॒ग्रे तद॑ब्रुवन् ।
यस्त्वै॒वं ब्रा॑ह्म॒णो वि॒द्यात् ।
तस्य॑ दे॒वा अस॑न् वशे॑ ॥ 9 ॥

ह्रीश्च॑ ते ल॒क्ष्मीश्च॑ पत् न्यौ॑ ।
अ॒हो॒रा॒त्रे पा॒र्श्वे । नक्ष॑त्राणि रू॒पम् ।
अ॒श्विनौ॒ व्यात्त॑म् । इ॒ष्टं म॑निषाण ।
अ॒मुं म॑निषाण । सर्वं॑ मनिषाण ॥ 10 ॥

ओं शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑ ॥

4 Narayana Sooktam

ॐ ॥ स॒ह॒स्र॒शीर्षं॑ दे॒वं वि॒श्वाक्षं॑ वि॒श्वशं॑भुवम् ।
वि॒श्वं ना॒राय॑णं दे॒वम॒क्षरं॑ प॒रमं॑ पदम् ।

वि॒श्वतः॒ पर॑मान् नित्यं वि॒श्वं ना॑राय॒णगं॑ ह॒रिम् ।
वि॒श्वमे॒ वेदं॑ पु॒रुष॑स् तद् वि॒श्व-मु॑प जीवति ।

पतिं विश्वंस् यात्मेश् वरुणं शाश्वतं शिव-मच्युतम् ।
नारायणं महाज्ञेयं विश्वात्मानं पुरायणम् ।

नारायणपरो ज्योति रात्मा नारायणः परः ।
नारायणपरं ब्रह्म तत्त्वं नारायणः परः ।

नारायणपरो ध्याता ध्यानं नारायणः परः ।
यच्च किं चिज्जगत् सर्वं दृश्यते श्रूयतेऽपि वा ॥

अन्तर्बहिश्च तत्सर्वं व्याप्य नारायणः स्थितः ।
अनन्तं मव्ययं कविं समुद्रेऽतं विश्वं शंभुवम् ।

पद्म कोश-प्रती काशं हृदयं चाप्य धोमुखम् ।
अधो निष्ठ्या वितस् याते नाभ्या मुपरि तिष्ठति ।

ज्वाला माला कुलं भाती विश्वस् यायतनं महत् ।
सन्ततं शिला भिस् तुलं बत्याको शसन् निभं ।

तस्यान्ते सुषिरं सूक्ष्मं तस्मिन् सर्वं प्रतिष्ठितम् ।
तस्य मध्ये महानग्नि-विश्वार्चि-विश्वतोमुखः ।

सोऽग्रं भुग् विभजन् तिष्ठन् नाहां रमजुरः कविः ।

तिर्य॑ गूर्ध्व॑-म॑धश् शायी॑ र॒श्-मय॑स् तस्य॑ सन्त॑ता ।

सं ता॒प य॑ति स्वं दे॒ह मा॒पां द॒तल॑ मस्त॑कः ।

तस्य॑ मध्ये॑ वह्(न्) निशि॒खा अ॒णीयो॑ ध्वा व्य॒वस्थि॑तः ।

नी॒लतो॑-यदं मध् यस्था॒-द्विध् यु॒ल्ले॑ खेव॒ भास्व॑रा ।

नी॒वार॑ शूकं वत् तन्वी॑ पी॒ताभा॑ स्वत्य॒ णू॒पमा॑ ।

तस्याः॑ शिखा॒या म॑ध्ये प॒रमा॑ त्मा व्य॒वस्थि॑तः ।

स ब्र॒ह्म स शिवः॒ स हरिः॒ सेन्द्रः॒ सोऽक्ष॑रः प॒रमः॒ स्व॒राट् ॥

ऋ॒तगं॑ स॒त्यं प॑रं ब्र॒ह्म पु॒रुषं॑ कृष्ण॒पिङ्ग॑लम् ।

ऊ॒र्ध्वरे॑तं वि॒रूपा॒क्षं वि॒श्वरू॑पाय॒ वै नमो॑ नमः॑ ॥

ना॒रा॒य॒णाय॑ वि॒द्महे॑ वा॒सुदे॒वाय॑ धीमहि ।

तन्नो॑ वि॒ष्णुः प्र॒चोद॑यात् ॥

ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑ ॥

5 Vishnu Sooktam

ॐ विष्णोर्नुकं वीर्याणि प्रवोचं यः
पार्थिवानि विममे रजागं सियो
अस्कंभायुदुत्तरगं सुधस्थं
विचक्रमाणस्त्रेधोरुंगायो
विष्णोर्नराटमसि विष्णोः
पृष्ठमंसि विष्णोः श्रप्त्रेस्थो
विष्णोस्स्यूरसि विष्णोर्ध्रुवमंसि
वैष्णवमंसि विष्णवे त्वा ॥

तदस्य प्रियमभिपाथो अश्याम् ।
नरो यत्र देवयवो मदन्ति ।
उरुक्रमस्य स हि बन्धुरित्था ।
विष्णोर्पदे परमे मध्व उथ्सः ।

प्रतद्विष्णुस्तवते वीर्याय ।
मृगो न भीमः कुचरो गिरिष्ठाः ।
यस्योरुषु त्रिषु विक्रमणेषु ।
अधिक्षियन्ति भुवनानि विश्वा ।
पुरो मात्रया तनुवा वृधान ।
न ते महित्वमन्वश्रुवन्ति ॥

उ॒भे ते॑ वि॒द्म रज॑सी पृ॒थि॒व्या वि॒ष्णो॑ दे॒व॒त्वम् ।
पु॒र॒मस्य॑ वि॒त्से ।
विच॑क्रमे पृ॒थि॒वीमे॒ष ए॒ताम् ।
क्षे॒त्राय॑ वि॒ष्णु॒र्मनु॑षे द॒श॒स्यन् ।
ध्रु॒वासो॑ अ॒स्य की॒रयो॑ जना॑सः ।
ऊ॒रु॒क्षि॒तिग्ं सु॒जनि॑माचकार ।
त्रि॒दे॒वः पृ॒थि॒वीमे॒ष ए॒ताम् ।
विच॑क्रमे श॒तर्च॑सं म॒हृत्वा ।
प्रवि॑ष्णु॒रस्तु॑ त॒वस॒स्तवी॑यान् ।
त्वे॒षग्ं ह्य॑स्य॒ स्थवि॑रस्य॒ नामं ॥

अतो॑ दे॒वा अ॑वन्तु नो॒ यतो॑ वि॒ष्णुर्वि॑च॒क्रमे॑ ।
पृ॒थि॒व्याः स॒प्तधा॑म॒भिः ।
इ॒दं वि॒ष्णुर्वि॑च॒क्रमे॑ त्रे॒धा नि॑द॒धे प॒दम् ।
समू॑ढ॒मस्य॑ पाग्ं सु॒रे ॥

त्रीणि॑ प॒दा विच॑क्रमे वि॒ष्णुर्गो॒पा अदा॑भ्यः ।
ततो॑ धर्मा॑णि धा॒रयन् ।
वि॒ष्णोः कर्मा॑णि प॒श्यत॑ यतो॑ व्र॒तानि॑ प॒स्प॒शे ।
इन्द्र॑स्य॒ युज्यः॒ सखा॑ ॥

तद्विष्णोः परमं पदं सदा पश्यन्ति सूरयः ।
दिवीव चक्षुराततम् ।
तद्विप्रांसो विपुन्यवो जागृवाग् सस्समिन्धते ।
विष्णोर्यत्परमं पदम् ।
पर्याप्त्या अनन्तरायाय सर्वस्तोमोऽति
रात्र उत्तम महर्भवति सर्वस्याप्त्यै सर्वस्य
जित्त्यै सर्वमेव तेनाप्नोति सर्वं जयति ॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

6 Boo Sooktam

ओं भूमिर् भूम्ना द्यौर् वरिणाऽन् तरिक्षं महित्वा ।
उपस् थेते देव्यदि तेऽग् निमन् नाद-मन् नाद् याया दधे ॥ (1)
आऽयङ्गौः पृश् निरक् रमी दसनन् मातरं पुनं ।
पितरं च प्रयन्त् सुवः ॥ (2)
त्रिगुं शद् धाम् विराजति वाक् पतङ्गायं शिश् रिये ।
प्रत् यस्य वहद् युभिः ॥ (3)
अस्यप् प्राणादं पानत्यन् तश् चरति रोचना ।
व्यंख् यन् महिषः सुवं ॥ (4)
यत् त्वां क्रुद्धः परो वपं मन्युना यद वंत्या ।

सु कल्पं मग्ने तत्तव पुनस् त्वोद् दीपया मसि ॥ (5)

यत्ते मन्यु परोप् तस्य पृथिवी मनुं दध्वसे ।

आदित्या विश्वे तद् देवा वसं वश्च समा भरन् ॥ (6)

मनो ज्योतिर् जुषतामाज्यम् विच्छिन्नं यज्ञगं संमिमं दधातु ।

ब्रह्मस् पतिस् तनुता मिमनो विश्वे देवा, इहमां दयन्ताम् ।

सप्त ते, अग्ने समिधंस् सप्त जिह्वास् सप्तर्षयस् सप्त धामं प्रियाणि ।

सप्त होत्रास् सप्त धात्वां यजन्ति सप्त योनी रा पृणस्वा घृतेन ।

पुनं रूर्जा निवर्त् तस्व पुनं रग्र इषा युषा । पुनर्नः पाहि विश्वतः ।

सह रय्या निवर्त् तस्वाग्ने पिन् वस्व धारया ।

vish vaps niya विश्व फस् निया विश्व तस्परि ।

लेकस् सलेकस् सुलेकस् तेन आदित्या

आज्यं ज्जुषाणा वियन्तु केतस् सकेतस् सुकेतस् तेन आदित्या

आज्यं ज्जुषाणा वियन्तु विवस् वाः अदितिर् देव जूतिस् तेन आदित्या

आज्यं ज्जुषाणा वियन्तु ।

मेदिनीं देवी वसुन्धरा स्याद् वसुधा देवी वासवी ।

ब्रह्मवर्च सः पितॄणाम् श्रोत्रं चक्षुर्मनः ॥ (7)

देवी हिरण्य गर्भिणी देवी प्रसूवरी ।

दसने सत्यायने सीद ।

समुद्रवती सावित्री हनो देवी मह्यगी ।

महा धरणी महोव् यथिष् ठाश्, शृङ्गे शृङ्गे यज्ञे यज्ञे विभी षणी ॥ (8)

इन्द्रं पत्नी व्याजनीं सुरसिंत इह ।

वायुपरीं जल शयनीं ^{shvayan} श्वयन् धारा सत्यन् धोपरिं मेदिनी ।
श्वोपरिं धत्तं गाय ।

विष्णुपत्नीं महीं देवीं माधवीं माधव प्रियाम् ।

लक्ष्मीं प्रियसखीं देवीं नमाम् यच्युत वल्लभाम् ॥ (9)

धनुर् धरायै विद्महे सर्व सिद्ध्यै च धीमहि ।

तन्नो धरा प्रचोदयात् ।

महीं देवीं विष्णुपत्नी-मजूर्याम् । प्रतीचीं मेनागं हविषां यजामः ।

त्रेधा विष्णुरु गायो विचक्रमे । महीं दिवं पृथिवी मन्तरिक्षम् ।

तच् छोणै तिश्रवं-इच्छ माना । पुण्यग् श्लोकं यजमानाय कृण्वती ॥

(10)

ओं शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

7 Neela Sooktam

ओं निला देवीः शरणमहं प्रपद्ये सुतरं सितर से नमः ॥

गृणाहि ।

घृतवती सवित राधिं पत्यैः पयस्वती रन्ति राशानो, अस्तु ।

ध्रुवा दिशां विष्णुं पत् न्य घोराऽस् येशां नासह सोया मनोतां ।

बृहस्पतिर् मातरिश् वोत वायुस् सन्धु वाना वाता, अग्नि नो गृणन्तु ।

विष्टम्भो दिवो धरुणः पृथिव्या, अस्ये श्याना जगंतो विष्णुपत्नी ॥

ॐ म॒हादे॒व्यै च॑ वि॒द्महे॑ वि॒ष्णुप॒त्नै च॑ धीमहि ।
तन्नो॑ नीला प्रचोदया॑त् ॥
ओं शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑ ॥

8 Durga Sooktam

जा॒तवे॑दसे सुनवा म॒सोम॑मराती य॒तो निद॑हाति वेदः ।
स नः॑ पर्-ष॒दतिं॑ दुर्गाणि॒ विश्वा॑ ना॒वेव॒ सिन्धुं॑ दु॒रिता॑ऽत्य॒ग्निः ॥ (1)

ताम॒ग्निव॑र्णां तप॑सा ज्वल॒न्तीं-वै॑रोच॒नीं क॑र्मफ॒लेषु॑ जुष्टा॑म् ।
दुर्गा॑ दे॒वीग्ं श॑रणम॒हं प्र॑प॒द्ये सु॒तरं॑ सितर से नमः॑ ॥ (2)

अग्ने॒ त्वं पा॑रया॒ नव्यो॑ अ॒स्मान्त् स्व॒स्ति भि॒रतिं॑ दुर्गाणि॒ विश्वा॑ ।
पू॒श्च पृ॒थ्वी ब॑हु॒ला न॑ उ॒र्वी भ॑वां तो॒काय॑ तन॒याय॑ शंयोः॑ ॥ (3)

विश्वा॑ निनो दुर्ग॒हां जा॑तवे दः॒सिन्धु॑न्न ना॒वा दु॒रिता॑ऽतिं पर्-षि ।
अग्ने॑ अत्रि॒वन् मन॑सा गृणा॒नोऽस्माकं॑ बोध्य वि॒ता त॒नूना॑म् ॥ (4)

पृ॒त॒ना जि॑त॒गं स॑ह॒मान॑ मु॒ग्र म॒ग्निग्ं हु॑वेम पर॒माथ् स॒धस्था॑त् ।
स नः॑ पर्-ष॒दतिं॑ दुर्गाणि॒ विश्वा॑ क्षाम॑द् दे॒वो अ॑तिं दु॒रिता॑ऽत् य॒ग्निः ॥ (5)

प्र॒त्नोषिं क॒मीड्यो॑ अध्व॒रेषु॑ स॒नाच्च॒हो ता॒नव्यंश्च॑ स॒त्सि ।
स्वाज्चा॑ऽग्ने त॒नुवं पि॒प्रयंस् वा॒स् मभ्यं॑ च॒सौ भंग॒मायं जस्व ॥ (6)

गोभि॒र्जुष्टं॑ म॒युजो॑ निषि॑क् त॒ंतवे॑न्द्र विष्णो॑ र॒नुसज्च॑रेम ।
नाक॑स्य पृ॒ष्ठ म॒भि सं॒वँसा॑ नो॒वैष्णा॑वीं-लो॒क इ॒ह मा॑दयन्ताम् ॥ (7)

ॐ का॒त्या॒य॒नाय॑ वि॒द्महे॑ क॒न्यकु॑मारि॑ धीमहि ।
तन्नो॑ दु॒र्गिः प्र॒चोद॑यात् ॥
ॐ शा॒न्तिः॒ शा॒न्तिः॒ शा॒न्तिः॑ ॥

9 Sri Sooktam

ओम् ॥ हि॒र॒ण्यव॑र्णां॒ हरि॑णीं सु॒वर्ण॑र॒ज॒ तस्र॑जाम् ।
च॒न्द्रां हि॒र॒ण्म॑यीं-ल॒क्ष्मीं जा॑त॒वेदो॑ म॒ आव॑ह ॥ 1 ॥

तां म॒ आव॑ह जा॒त॒वेदो॑ ल॒क्ष्मीम॑न॒पगा॑मिनीम् ।
यस्यां॑ हि॒र॒ण्यं वि॒न्देयं॑ गा॒मश्च॑ पु॒रु॑षान॒हम् ॥ 2 ॥

अ॒श्व॒पूर्वा॑ र॒थम॑ध्यां ह॒स्तिना॑द प्र॒बोधि॑नीम् ।
श्रियं॑ दे॒वीमु॑प॒ह्वये॑ श्री॒र्मा दे॒वीर्जु॑षताम् ॥ 3 ॥

कां सोस्मि तां हिरण्यप्राकारामाद्रां ज्वलन्तीं तृप्तां तर्पयन्तीम् ।
पद्मे स्थितां पद्मवर्णां तामिहोपह्वये श्रियम् ॥ 4 ॥

चन्द्रां प्रभासां यशसा ज्वलन्तीं श्रियं-लोके देवजुष्टामुदाराम् ।
तां पद्मिनीमीं शरणमहं प्रपद्येऽलक्ष्मीर्मे नश्यतां त्वां-वृणो ॥ 5 ॥

आदित्यवर्णे तपसोऽधिजातो वनस्पतिस्तव वृक्षोऽथ बिल्वः ।
तस्य फलांनि तपसानुदन्तु मायान्तरायाश्च बाह्या अलक्ष्मीः ॥ 6 ॥

उपैतु मां देवसखः कीर्तिश्च मणिना सह ।
प्रादुर् भूतोऽस् मिराष् ट्रेऽस्मिन् कीर्तिमृद्धिं ददातु मे ॥ 7 ॥

क्षुत्पि पासा मलां ज्येष्ठामलक्षी-र्नाश याम्यहम् ।
अभूतिमसमृद्धिं च सर्वां निर्णुद मे गृहात् ॥ 8 ॥

गन्धद्वारां दुराधर्षां नित्यपुष्टां करीषिणीम् ।
ईश्वरीगं सर्वभूतानां तामिहोपह्वये श्रियम् ॥ 9 ॥

श्रीर्मे भजतु । अलक्ष्मीर्मे नश्यतु ।

मनसः काममाकूतिं-वाचः सत्यमंशीमहि ।
पशूनां रूपमन्नस्य मयि श्रीः श्रयतां-यशाः ॥ 10 ॥

क॒र्दमे॑न प्र॒जाभू॑ता म॒यि स॒म्भ॑व क॒र्दम ।

श्रि॒यं-वाँ॒सयं॑ मे कु॒ले मा॒तरं॑ पद्म॒मालि॑नीम् ॥ 11 ॥

आपः॑ सृ॒जन्तु॑स् नि॒ग्धा॒नि चि॒क्ली॒ तव॑स मे गृहे ।

नि च॑ दे॒वीं मा॒तरं॑ श्रि॒यं-वाँ॒सयं॑ मे कु॒ले ॥ 12 ॥

आ॒र्द्रा पु॒ष्करि॑णीं पु॒ष्टिं पि॒ङ्गु॒लां प॑द्म॒मालि॑नीम् ।

च॒न्द्रां हि॒रण्म॑यीं-ल॒क्ष्मीं जा॑त॒वेदो॑ म॒आव॑ह ॥ 13 ॥

आ॒र्द्रा-यः॑ करि॑णीं-य॒ष्टिं सुव॑र्णां हे॒ममा॑लिनीम् ।

सू॒र्यां हि॒रण्म॑यीं-ल॒क्ष्मीं जा॑त॒वेदो॑ म॒आव॑ह ॥ 14 ॥

तां म॒ आ॒व॒ह जा॑त॒वेदो॑ ल॒क्ष्मीम॑न॒पगा॑मिनीम् ।

यस्यां॑ हि॒र॒ण्यं प्र॑भू॒तं गा॒वो दा॑स्योऽश्वान्, वि॒न्देयं॑ पु॒रु॒षान॒हम् ॥ 15 ॥

ॐ म॒हा॒दे॒व्यै च॑ वि॒द्महे॑ वि॒ष्णुप॑त्नी च॑ धीमहि ।

तन्नो॑ लक्ष्मीः प्रचो॒दया॑त् ॥ 16 ॥

स॒क्तु मि॒व ति॒त उ॒ना पु॒नन्तो॑ यत्र धी॒रा म॑नसा वाच म॒क्रत ।

अत्रा॑ स॒खायः॑ स॒ख्यानी॑ जा॒नते॑ भ॒द्रैषां॑ लक्ष्मी॒ नि॒हिता॑ धि॒वाचि॑ ॥

ओं यश्छन्दसामृषभो विश्वरूपः । छन्दोभ्योऽध्यमृताँथ्सम्बभूव ।
स मेन्द्रो मेधयाँ स्पृणोतु । अमृतस्य देवधारणो भूयासम् ।
शरीरं मे विचर्षणम् । जिह्वा मे मधुमत्तमा ।
कर्णाभ्यां भूरिविश्रुवम् । ब्रह्मणः कोशोऽसि मेधया पिहितः ।
श्रुतं मे गोपाय ।
ओं शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

ओं मेधादेवी जुषमाणा न आगाँद् विश्वाचीं भद्रा सुम नस्यमाना ।
त्वया जुष्टा नुदमाना दुरुक्तान् बृहद् वंदेम विदथे सुवीराः ।
त्वया जुष्टं ऋषिर्भवति देवि त्वया ब्रह्माऽऽगतश्रीं रुत त्वया ।
त्वया जुष्टंश्चित्रं विन्दते वसु सानो जुषस्व द्रविणो न मेधे ॥

मेधां म इन्द्रो ददातु मेधां देवी सरस्वती ।
मेधां मे अश्विना वुभावाधत्तां पुष्कं रस्रजा ।
अप्सरासु च या मेधा गन्धर्वेषु च यन्मनः ।

दैवीं मेधा सरस्वती सा माँ मेधा सुरभिर्जुषताग् स्वाहा ।
आ माँ मेधा सुरभिर्विश्वरूपा हिरण्यवर्णा जगती जगम्या ।
ऊर्जस्वती पयसा पिन्वमाना सा माँ मेधा सुप्रतीका जुषन्ताम् ॥

मयि॑ मे॒धां मयि॑ प्र॒जां मय्य॒ग्निस्तेजो॑ दधातु
मयि॑ मे॒धां मयि॑ प्र॒जां मयीन्द्रं॑ इन्द्रि॒यं द॑धातु
मयि॑ मे॒धां मयि॑ प्र॒जां मयि॑ सूर्यो॑ भ्राजो॑ दधातु ॥

हंस॑ ह॒ंसाय॑ वि॒द्महे॑ परमह॒ंसाय॑ धीमहि ।
तन्नो॑ हंसः प्रचोदया॑त् ॥

ओं शान्तिः॑ शान्तिः॑ शान्तिः॑ ॥

11 Punniyahavachanam

11.1 Pavamana Sooktam

ॐ ॥ हिर॑ण्यवर्णाः शुच॑यः पाव॒का
यासु॑ जा॒तः क॒श्यपो॑ यास्विन्द्रः ।
अ॒ग्निं या गर्भं॑ दधि॒रे विरू॑पा॒स्ता न॒
आप॑श्शग्ग् स्यो॒ना भ॑वन्तु ॥

यासा॑गुं राजा॒ वरु॑णो॒ याति॑ मध्ये॑ सत्यानृ॒ते,
अ॒व प॑श्यं जना॑नाम् ।
म॒धुश् चु॒तश् शुचं॑ यो॒ याः
पाव॑कास्ता न॒ आप॑श्शग्ग् स्यो॒ना भ॑वन्तु ॥

यासां देवा दिवि कृण्वन्ति भुक्षं या,
अन्तरिक्षे बहुधा भवन्ति ।
याः पृथिवीं पयंसोन् दन्ति शुक्रास्ता न
आपशशग् स्योना भवन्तु ॥

शिवेन मा चक्षुषा पश्यता पशिवयां
तनुवो पस् पृश तत् वचं मे ।
सर्वाङ् अग्नीङ् रप्सुषदो हुवे वो मयि
वर्चो बलमो जो निधत्त ॥

पवमानस्सुवर्जनः । पवित्रेण विचर्षणिः ।
यः पोता स पुनातु मा । पुनन्तु मा देव जनाः ।
पुनन्तु मनवो धिया । पुनन्तु विश्वं आयवः ।
जातवेदः पवित्रवत् । पवित्रेण पुनाहि मा ।
शुक्रेण देव दीद्यत् । अग्ने क्रत्वा क्रतूङ् रनु ।
यत्ते पवित्रमर्चिषि । अग्ने वितत मन्तरा ।
ब्रह्म तेन पुनीमहे । उभाभ्यां देवसवितः ।
पवित्रेण सवेन च । इदं ब्रह्म पुनीमहे ।
वैश्व देवी पुनती देव्या गात् ।

यस्यै ब्रह्मीस् तनुवो वीत पृष्ठाः ।

तया॒ मद॑न्तः सध॒ माद्यै॑षु ।
व॒यग्ग् स्या॑म॒ पत॑यो रयी॒णाम् ।
वैश्वान॒रो र॒श्मिभि॑र्मा पुनातु ।
वातः॑ प्रा॒णेने॑ षि॒रो म॑यो भूः ।
द्यावा॑ पृथि॒वी प॑य॒सा प॑यो॒भिः ।
ऋ॒ताव॑री य॒ज्ञिये॑ मा पुनीताम् ॥

बृ॒हद् भिः॑ सवि त॒स् तृ॑भिः । वर्षि॑ष् ठैर् देव॒ मन्म॑भिः ।
अग्ने॒ दक्षैः॑ पुनाहि मा । येन॑ दे॒वा, अपु॑नत ।
येनापो॑ दि॒व्यङ्क॑शः । तेन॑ दि॒व्येन॒ ब्रह्म॑णा ।
इ॒दं ब्रह्म॑ पुनीमहे । यः पा॑वमा॒नी र॒द्धये॑ति ।
ऋषि॑भि॒स् सम्भृ॑त॒गुं र॑सम् । सर्व॒गुं स पू॑त म॒श्नाति॑ ।
स्व॒दितं॑ मा॒तुरि॑श्व॒ना । पा॑वमा॒नीर्यो अ॒ध्येति॑ ।
ऋषि॑भि॒स्सम्भृ॑त॒गुं र॑सम् । तस्मै॒ सर॑स्वती दुहे ।
क्षी॒रगुं॑ स॒र्पिर् मधू॑ द॒कम् ॥

पा॑वमा॒नीस् स्व॒स्त् य॑य॒नीः । सु॒दुघा॑हि प॑य॒स्वतीः॑ ।
ऋषि॑भि॒स्सम्भृ॑तो॒ रसः॑ । ब्रा॒ह्म॒णेष्व॒मृत॑गुं हि॒तम् ।
पा॑वमा॒नीर्दि॑शन्तु नः । इ॒मं लो॒कम॑थो॒ अमु॑म् ।
का॒मा॒न्त्सम॑र् ध॒यन्तु॑ नः । दे॒वीर्दे॒वैः स॒माभृ॑ताः ।
पा॑वमा॒नीस् स्व॒स्त् य॑य॒नीः । सु॒दु घा॑हि घृ॒तश् चु॑तः ।
ऋषि॑भिः॒ सम्भृ॑तो॒ रसः॑ । ब्रा॒ह्म॒णेष्व॒मृत॑गुं हि॒तम् ।

येनं देवाः पुवित्रेण । आत्मानं पुनते सदा ।
तेनं सहस्रधारेण । पावमान्यः पुनन्तु मा ।
प्राजापत्यं पुवित्रम् । शतोद्यामगं हिरण्मयम् ।
तेनं ब्रह्म विदो वयम् । पूतं ब्रह्म पुनीमहे ।
इन्द्रस्सुनीती सहमा पुनातु । सोमस् स्वस्त्या वरुणस् समीच्या ।
यमो राजा प्रमृ णाभिः पुनातु मा ।
जातवेदा मोर्जयन्त्या पुनातु । भूर्भुवस्सुवः ॥

तच्छं योरावृणीमहे । गातुं यज्ञाय ।
गातुं यज्ञपतये । दैवीस्वस्तिरस्तु नः ।
स्वस्तिर्मानुषेभ्यः । ऊर्ध्वं जिगातु भेषजम् ।
शं नो अस्तु द्विपदे । शं चतुष्पदे ॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

ॐ नमो ब्रह्मणे नमो अस्तु वग्नये नमः पृथिव्यै नम ओषधीभ्यः ।
नमो वाचे नमो वाचस्पतये नमो विष्णवे बृहते करोमि ॥

11.2 Vasthoshpatha Mantram

वास्तोष्पते प्रतिजानी ह्यस्मान् स्वावेशो अनमीवो भवानः ।
यत्वे महि प्रति तन्नो जुषस्व शन्न एधि द्विपदे शं चतुष्पदे ।
वास्तोष्पते शुग्मया सः सदांते सक्षी महि रण्वया गातुमत्या ॥

आवः , क्षेमं उतयो गेवरन्नो यूयं पात स्वस्तिभिस् सदानः
वास्तोष्पते प्रतरणो न एधि गोभिरश्वे भिरिन्दो ।
अजरां सस्ते सख्ये स्याम पितेवे पुत्रान् प्रतिनो जुषस्व ।
अमी वहा वास्तोष्पते विश्वा रूपाण्या विशन् । सखा सुशेवं एधिनः

शिवः शिवं भूर्भुवस्सुवो भूर्भुवस्सुवो भूर्भुवस्सुवः ॥

आपोहिष्ठा मयो भुवः । तान ऊर्जे दधातन । महेरणां चक्षसे ॥
योवः शिवतमो रसः । तस्य भाजयतेहनः । उशतीरिव मातरः ॥
तस्मा अरंगमाम वः । यस्यक्षयां जिन्वथ । आपो जनयंथा च नः ॥

11.3 Prokshana Mantram

देवस्य त्वा सवितुः प्रसवे । अश्विनो बर्हुभ्याम् । पूष्णो हस्ताभ्याम् ॥
अश्विनो भेषज्येन, तेजसे ब्रह्मवर्चसा याभिषिञ्चामि ॥
देवस्य त्वा सवितुः प्रसवे । अश्विनो बर्हुभ्याम् । पूष्णो हस्ताभ्याम् ।

सरस्वत्यै भैषज्येन । वीर्यायान् नाद्यां याभिषिञ्चामि ॥

देवस्य त्वा सवितुः प्रसवे । अश्विनो-र्बाहुभ्याम् । पूष्णो हस्ताभ्याम् ।
इन्द्रस्येन्द्रियेण । श्रियै यशसे बला याभिषिञ्चामि ॥

चवाजिनम् । सोमः राजानं वरुण मग्नि मन्वारं भामहे ।

आदित्यान् विष्णुः सूर्यं ब्रह्माणं च बृहस्पतिम् ।

देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनो-र्बाहुभ्यां

पूष्णो हस्ताभ्याः सरस्वत्यै वाचो यन्तुर् यन्त्रे णाग् नेस्त्वा

साम् राज्ये नाभि षिञ्चामीन् द्रस् यत्वा

साम्राज्ये नाभि षिञ्चामी

बृहस्पतेस्त्वा साम्राज्ये नाभि षिञ्चामी ॥

आयुराशांस्ते । सुप्रजास् स्तव माशांस्ते ।

सजात वनस्या माशांस्ते । उत्तरां देव यज्या माशांस्ते ।

भूयो हविष्करण माशांस्ते । दिव्यं घामा शांस्ते ।

विश्वं प्रिय माशांस्ते । यद् नेन हविषाऽऽ शांस्ते ।

तदंश्यात् तदृध् यात् । तदस्मै देवारां सन्ताम् ।

तदग्निर् देवो देवेभ्यो वनते वय मग्नेर् मानुषाः ।

इष्टं च वीतं च, उमे च नो द्यावां पृथिवि अः हंसःस् पाताम्

इह गतिर् वामस् येदंच । नमो देवेभ्यः ॥

द्रुपदा दिवेन् मुमु चानः । स्विन् नःस् नात्वी मलादिव ।

पूतं प॒वित्रेण॑ वाज्यम् । आपंश् शुन्धन्तु॑ मेनंसः ।
भूर्भुव॑सुवो भूर्भुव॑सुवो भूर्भुव॑सुवः ॥

आपो॑ वा इ॒दः॑ सर्वं॑ विश्वां॑ भू॒तान्यापः॑ प्रा॒णा वा
आपः॑ प॒शव॑ आपोऽन्न॒-मापोऽमृत॑-मापः॑ स॒म्राडापो॑
वि॒राडापः॑ स्व॒राडाप॑-श्छन्दाः॑ स्यापो॑ ज्योतिः॑ ष्यापो॑
यजूः॑ ष्यापः॑ स॒त्य माप॑-स्सर्वा॑ दे॒वता॑,
आपो॑ भूर्भुवः॑ सुव॒-राप॑ ओं ॥

11.4 Prashana Mantram

प्राशनं मंत्र जपं कुर्यात्

आप इ॒द्धा उपे॑षजीः आपो॑ अमी॑ वचा॒तनीः
आप॑ सर्व॒स्य भे॑षजीः तास्ते॑ कृ॒ण्वन्तु॑ भे॒षजम्
अ॒काल॑ मृत्यु॒ हर॑णम् सर्व॑ व्या॒धि नि॑वारणम्
सर्व॑ पाप॒ क्षय॑करम् वरु॒ण प॑दो॒दकम् शु॑भम्

आ॒म॒या॒वी चि॑न्वीत । आपो॑ वै भे॒षजम् ।
भे॒षज॑मे॒ वास्मै॑ करोति । सर्व॑ मायु॑रेति ।

॥उदकशान्ति मन्त्र पाठः समाप्तः ॥

12 Bagya Sooktam

प्रातरग्निं प्रातरिन्द्रः हवामहे । प्रातर् मित्रा वरुणा प्रात रश्विना ।
प्रातर् भगं पूषणं ब्रह्मणस्पतिं । प्रातस्सोमं मुत रुद्रः हुवेम ॥
प्रातर्जितं भगमुग्रः हुवेम । वयं पुत्र मदि तेर्यो विधुर्त्ता ।
आद् ध्रश् चिद्यं मन्यमानस् तुरश् चित् । राजां चिद्यं भगं भक्षीत्याहं ॥
भग प्रणेतर् भग सत्यराधः । भगेमां धिय मुदं वददन्नः ।
भग प्रणो जनयगो भिरश्वैः । भग प्रनृ भिर् नृवन्तस् स्याम ॥
उतेदानीं भगवन् तस् स्याम । उत प्रपित्व उत मद ध्ये अन्नां ।
उतो दिता मघवन्थ् सूर्यस्य । वयं देवानाः सुमृतौ स्याम ॥
भग एव भगवाः अस्तु रेवाः । तेन वयं भगवन्तस् स्याम ।
तन्त्वां भग सर्व इज्जो हवीमि । स नो भग पुर एता भं वेह ॥
समद् ध्वरायो षसो नमन्त । दधिक् रावे वशुचये पदाय ।
अर्वाचीनं वंसु विदुं भगन्नः । रथं मिवाश्वा वाजिन आ वहन्तु ॥
अश्वा वतीर् गोमंतीर् न उषासः । वीर वंतीस् सदं मुच्छन्तु भद्राः ।
घृतं दुहांना विश्वतः प्रपीनाः ।
यूयं पात स्वस्तिभिस् सदा नः ॥

आ गावो॑ अ॒गम॒न्नुत भ॒द्र-म॑क्रन् । सीद॑न्तु गो॒ष्ठे र॒णय॑न्त्व॒स्मे ॥
 प्र॒जाव॑न्तीः पुरु॒रूपां इ॒ह स्युः । इन्द्रा॑य पूर्वी॒ रुष॑सो दुहा॑नाः ।
 इन्द्रो॑ यज्व॑ने पृ॒णते च॑ शि॒क्षति । उपे॑द॒दाति॒ न स्वं मु॑षायति ।
 भूयो॑भूयो र॒यिमि॑द॒स्य व॒र्द्धय॑न् । अ॒भिन्ने॑ खि॒ल्ले नि॑द॒धाति॒ देव॑युं ।
 न ता न॑शन्ति॒ न द॑भाति॒ तस्क॑रः ।
 नैनां॑ अ॒मित्रो॑ व्यथि॒राद॑धर्षति ।
 देवा॑श्च॒ याभि॑र् यज॑न्ते ददा॑ति च ।
 ज्यो॒गित्ताभि॑ स्सच॑ते गोप॑न्ति स्स॒ह ॥
 न ता अ॒र्वा रे॒णुक॑काटो अ॒श्रुते॑ ।
 न स॑स्कृ॒तत्र॑-मुप॑यन्ति॒ ता अ॒भि ।
 उ॒रुगा॑यमभ॑यं तस्य॒ ता अनु॑ ।
 गावो॑ म॒र्त्यस्य॑ विच॑रन्ति॒ यज्व॑नः ।
 गावो॑ भ॒गो गाव॑ इन्द्रो॑ मे अ॒च्छात् । गाव॑ स्सोम॑स्य प्रथ॑मस्य भ॒क्षः ।
 इ॒मा या गाव॑ स्स ज॑नास॒ इन्द्रः॑ । इ॒च्छामी॑-द्धृ॒दा मन॑सा चि॒दिन्द्रं॑ ।
 यूयं॑ गा॒वो मे॑दयथा कृ॒शज्जि॑त् ।
 अ॒श्ली॒लं चि॑त् कृ॒णुथा॑ सुप्र॑तीकं ॥
 भ॒द्रं गृ॒हं कृ॑णुथ भ॒द्रवा॑चः । बृ॒हद् वो॒ वयं॑ उच्यते स॒भासु॑ ।
 प्र॒जाव॑न्ती स्सू॒यव॑सः रि॒शन्तीः॑ । शु॒द्धा अ॒प स्सु॑प्रपा॒णे पि॑बन्तीः ।
 मा वं स्ते॒न ई॑शत् माऽघ॑शः॒ सः । परि॑ वो हे॒ती रु॒द्रस्य॑ वृ॒ज्यात् ।
 उपे॑द-मु॒पप॑र्चनं । आ॒सु गो॑षू॒पपृ॑च्यतां । उप॑र्ष॒भस्य॑ रेत॑सि ।

उपेन्द्र तव वीर्ये ॥

14 Saraswathi Sooktam

इय मंद दाद् रभस मृणच्युतं दिवो दासं वध्यश् वायं दाशुषे ।
या शश्वन् तमाच खशदा वसं पुणिं ताते दात्राणि तविषा सरस्वति ॥ १
॥

इयं शुष्मे भिर्बिसखा इवारु जत्सानुं गिरीणां तविषे भिरूर मिभिः ।
पारा वृत्रघ्नी मवसे सुवृक्ति भिस्सरस्वती मा विवासे मधी तिभिः ॥ २
॥

सरस्वतिदे वनिदो निबर् हय प्रजां विश्वस्य बृसंयस्य मायिनः ।
उतक् षितिभ्योऽ वनी रविन्दो विषमेभ्यो, अस्रवो वाजिनीवति ॥ ३ ॥
प्रणो देवी सरस्वती वाजे भिर् वाजिनीवती । धीनामवित्र्यंवतु ॥ ४ ॥
यस्त्वा देवि सरस्वत् युपब्रूते धने हिते । इन्द्रं न वृत्रतूर्ये ॥ ५ ॥
त्वं देवि सरस्वत् यवा वाजेषु वाजिनि ।
रदा पूषेवं नः सनिम् ॥ ६ ॥
उतस् यानः सरस्वती घोरा हिरण्यवर्तनिः ।
वृत्रघ्नी वंष्टि सुष्टुतिम् ॥ ७ ॥
यस्यां अनन्तो अहुतस् त्वेषश् चरिष्णुरर् णवः ।
अमश् चरन्ति रोरुवत् ॥ ८ ॥
सानो विश्वा अतिद् विषःस् वसूं रन्या, ऋतावरी । अतन्नहे वसूर्यः ॥ ९

॥

उ॒तनः॑ प्रि॒या प्रि॒यासुं स॒प्तस् वंसा॑ सुजुंष्टा ।

सर॑स्वतीस् तोम्या॑ भूत् ॥ १० ॥

आ॒प॒प् रुषी॑ पा॒र्थि॒वान् यु॒रुरजो॑ अ॒न्तरि॑क्षम् । सर॑स्वती नि॒दस्पा॑तु ॥ ११

॥

त्रि॒ष ध॒स्थां स॒प्तधा॑तु पञ्चं जा॒ता वर्ध॑यन्ती । वाजे॑वाजे ह॒व्या भूत् ॥

१२ ॥

प्र॒या मं॒हि॒म्ना म॒हि॒ना॑सु चे॒किते॑ द्यु॒म्ने भि॑र॒न्या अ॒पसा॑ म॒पस्त॑मा ।

रथं॑ इव बृ॒हती॑ वि॒भ्वने॑ कृ॒तो प॒स्तुत्या॑ चि॒कि तुषा॑ सर॑स्वती ॥ १३ ॥

सर॑स्वत् य॒भि॒नो॑ नेषि॒वस्यो॑ मा॒पस् फ॑रीः पय॑सा॒ मान् आ॑धक् ।

जुष॑स् वनः स॒ख्या व॑ेश्या॑ च॒मात् वत् क्षे॒त्राण् य॑र॒णानि॑ गन्म ॥ १४ ॥

प्र॒क्षो द॑सा॒ धाय॑सा स॒स्र ए॒षा सर॑स्वती ध॒रुण॑ मा॒यसी॑पूः ।

प्र॒बा ब॑ंधाना र॒थ्ये॑व या॒ति वि॒श्वा॑ अ॒पो मं॒हि॒ना सि॒न्धु॑र॒न्याः ॥ १५ ॥

एका॑ चे॒तत् सर॑स्वती न॒दीनां॑ शुचि॑र् य॒ती गि॑रिभ्य॒ आसं॑ मु॒द्रात् ।

रा॒यश् चे॑त॒न्ती॑ भुव॑नस्य॒ भूरे॑र् घृ॒तं पयो॑ दु॒दुहे॑ नाहु॑षाय ॥ १६ ॥

स वा॑वृ॒धे न॒यो योष॑णासु वृषा॒ शिशु॑र्वृष॒भो य॒ज्ञिया॑सु ।

स वा॒जिनं॑ म॒घव॑द्भ्यो दधा॒ति वि सा॒तये॑ त॒न्वं मा॑मृ॒जीत ॥ १७ ॥

उ॒त स्या॑ नः सर॑स्वती जुषा॒णोपं॑ श्रव॒त्सु॒भगा॑ य॒ज्ञे अ॒स्मिन् ।

मि॒त॒ज्ञुभि॑र्नम॒स्यैरि॒या॒ना रा॒या यु॒जा चि॒दुत्तरा॑ स॒खि॑भ्यः ॥ १८ ॥

इ॒मा जु॒ह्वा॑ना युष्म॒दा नमो॑भिः प्र॒ति स्तोमं॑ सर॒स्वति॑ जुष॒स्व ।

तव॑ श॒र्मान्प्रि॒यत॑मे दधा॑ना॒ उपं स्थे॑याम श॒रणं न वृ॑क्षम् ॥ १९ ॥

अ॒यमुं॑ ते सर॒स्वति॑ वसि॑ष्ठो द्वा॒रावृ॑तस्य॒ सुभ॑गे॒ व्या॑वः ।

वर्धं शुभ्रे स्तुवते रांसि वाजान्यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ २० ॥

-(ऋ।वे।७।९६)

बृहदु गायिषे वचोऽसुर्या नदीनाम् ।

सरस्वतीमिन्महया सुवृक्तिभिस्स्तोमैर्वसिष्ठ रोदसी ॥ २१ ॥

उभे यत्ते महिना शुभ्रे अन्धसी अधिक्षियन्ति पूरवः ।

सा नो बोध्यवित्री मरुत्सखा चोद राधो मघोनाम् ॥ २२ ॥

भद्रमिद्भद्रा कृणवत्सरस्वत्यकंवारी चेतति वाजिनीवती ।

गृणाना जमदग्निवत्स्तुवाना च वसिष्ठवत् ॥ २३ ॥

जनीयन्तो न्वग्रवः पुत्रीयन्तः सुदानवः ।

सरस्वन्तं हवामहे ॥ २४ ॥

ये ते सरस्व ऊर्मयो मधुमन्तो घृतश्रुतः ।

तेभिर्नोऽविता भुव ॥ २५ ॥

पीपिवांसं सरस्वतः स्तनं यो विश्वदर्शतः ।

भक्षीमहि प्रजामिषम् ॥ २६ ॥

अम्बितमे नदीतमे देवितमे सरस्वति ।

अप्रशस्ता इव स्मसि प्रशस्तिमम्ब नस्कृधि ॥ २७ ॥

त्वे विश्वा सरस्वति श्रितायूषि देव्याम् ।

शुनहोत्रेषु मत्स्व प्रजां देवि दिदिद्धि नः ॥ २८ ॥

इमा ब्रह्म सरस्वति जुषस्व वाजिनीवति ।

या ते मन्मं गृत्समदा ऋतावरि प्रिया देवेषु जुह्वति ॥ २९ ॥

पावका नः सरस्वती वाजोभिर्वाजिनीवती ।

यज्ञं वष्टु धियावंसुः ॥ ३० ॥

चोदयित्री सूनृतांनां चेतन्ती सुमतीनाम् ।

यज्ञं दधे सरस्वती ॥ ३१ ॥

महो अर्णः सरस्वती प्र चेतयति केतुनां ।

धियो विश्वा वि राजति ॥ ३२ ॥

सरस्वतीं देवयन्तो हवन्ते सरस्वतीमध्वरे तायमाने ।

सरस्वतीं सुकृतो अह्वयन्त सरस्वती दाशुषे वार्यं दात् ॥ ३३ ॥

सरस्वति या सरथं ययाथं स्वधाभिर्देवि पितृभिर्मदन्ती ।

आसद्यास्मिन्बर्हिषि मादयस्वानमीवा इष आ धेह्यस्मे ॥ ३४ ॥

सरस्वतीं यां पितरो हवन्ते दक्षिणा यज्ञमभिनक्षमाणाः ।

सहस्रार्घमिलो अत्र भागं रायस्पोषं यजमानेषु धेहि ॥ ३५ ॥

आ नो दिवो बृहतः पर्वतादा सरस्वती यजता गन्तु यज्ञम् ।

हवं देवी जुंजुषाणा घृताचीं शग्मां नो वाचमुशती शृणोतु ॥ ३६ ॥

राकामहं सुहवां सुष्टुती हुवे शृणोतुं नः सुभगा बोधंतु त्मनां ।

सीव्यत्वपः सूच्याच्छेद्यमानया ददातु वीरं शतदायमुक्थ्यम् ॥ ३७ ॥

यास्ते राके सुमतयः सुपेशंसो याभिर्ददांसि दाशुषे वसूनि ।

ताभिर्नो अद्य सुमनां उपागंहि सहस्रपोषं सुभगे रराणा ॥ ३८ ॥

सिनीवालि पृथुष्टुके या देवानामसि स्वसां ।

जुषस्वं हव्यमाहुतं प्रजां देवि दिदिद्धि नः ॥ ३९ ॥

या सुबाहुः स्वङ्गुरिः सुषूमां बहुसूवरी ।

तस्यै विश्वपत्न्यै हविः सिनीवाल्यै जुहोतन ॥ ४० ॥

या गुङ्गूर्या सिनीवाली या राका या सरस्वती ।

इन्द्राणीमह्व ऊतये वरुणानीं स्वस्तये ॥ ४१ ॥

ओं शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

15 Ayushya Sooktam

यो ब्रह्मा ब्रह्मण उज्जहार प्राणैः शिरः कृत्तिवासाः पिनाकी ।
ईशानो देवस्सन आयुर्दधातु तस्मै जुहोमि हविषा घृतेन ॥ 1

विभ्राजमान-स्सरिरंस्य मद्ध्याद् रोचमानो घर्मरुचिर्य आगात् ।
स मृत्यु पाशान पनुद्य घोरा निहायु षेणो घृतमन्तु देवः ॥ 2

ब्रह्मज्योतिर् ब्रह्मपत्नीषु गर्भं यमादधात् पुरुरूपं जयन्तं ।
सुवर्णरंभ ग्रह मर्क मर्च्य तमायुषे वर्द्ध यामो घृतेन ॥ 3

श्रियँलक्ष्मी-मौबलामं बिकां गां षष्ठीञ्च यामिन्द्र-सेनेत्युदाहुः ।
ताँविद्यां ब्रह्मयोनिं सरूपा-मिहायुषे तर्पयामो घृतेन ॥ 4

दाक्षायण्य-स्सर्वयोन्यं स्सुयोन्य-स्सहस्रशो विश्व रूपां विरूपाः ।
ससूनव-स्सपतयः सयूथ्या आयुषेणो घृतमिदं जुषन्तां ॥ 5

दिव्यां गणा बहुरूपाः पुराणा आयुश्छिदो नः प्रमथन्तु वीरान् ।
तेभ्यो जुहोमि बहुधां घृतेन मा नः प्रजाः रीरिषो मोत वीरान् ॥ 6

ए॒कः पुरस्ताद् य इ॒दं ब॒भूव॒ यतो ब॒भूव॒ भुवन॑स्य गो॒पाः ।
यम॑प्येति भुवनः साँपरा॒ये स नो ह॒विर् घृत॑-मिहायुषेँऽत्तु दे॒वः ॥ 7

व॒सून् रु॒द्रांना॑दि॒त्यान् मरु॑तोँऽथ सा॒ध्यान् ऋ॒भून् य॒क्षान्
गन्ध॑र्वाँश्च पि॒तृँश्च वि॒श्वान् ।
भृ॒गून् स॒र्पाँश्चाङ्गि॑ र॒सोँऽथ स॒र्वान्
घृ॒तः हु॒त्वा स्वा॑युष्या महयाँम श॒श्वत् ॥ 8

वि॒ष्णो त्व॒न्नो अ॒न्तंम॒-श॒र्मय॑च्छ सह॒न्त्य ।
प्र॒ते धा॒रां मधु॑श्रु॒त उ॒त्सं॑दु॒हते॑ अ॒क्षितं॑ ॥ 9

16 Navagraha Sooktam

1. (देवता - आदित्याः , अधिदेवता- अग्निः, प्रत्यधिदेवता - पशुपतिः)

ओं आ॒स॒त्येन॑ रज॑सा॒ वर्त्त॑मानो नि॒वेश॑य॒न्नमृ॑तं म॒र्त्यज्च॑ ।
हि॒र॒ण्यये॑न सवि॒ता रथे॑नाऽदे॒वो या॑ति॒ भुव॑ना वि॒पश्य॑न् ॥

अ॒ग्निं दू॒तँवृ॑णीम॒हे हो॒ताँरँवि॒श्ववे॑द॒सं ।
अ॒स्य य॒ज्ञस्य॑ सु॒क्रतुं॑ ॥

येषा॒मी॒शे॑ प॒शु॒प॒तिः॑ प॒शूनां॑ चतु॒ष्प॒दामु॒त च॑ द्वि॒प॒दां॑ ।
निष्क्री॑तोऽयँय॒ज्ञियं॑ भा॒गमे॑तु रा॒यस्पोषा॑ यज॑मानस्य सन्तु ॥
(ओं अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय भगवते आदित्याय नमः) 1

2. (देवता - सोमः अधिदेवता- आपः , प्रत्यधिदेवता - गौरी)

ओं आप्या॑यस्व॒ समे॑तु ते वि॒श्वत॑-स्सोम॒ वृष्णि॑यं ।
भवा॒ वाज॑स्य संग॒थे ॥

अ॒प्सु मे॒ सोमो॑ अ॒ब्रवी॑दन्त॒र् वि॒श्वानि॑ भेष॒जा ।
अ॒ग्निज्वं॑ वि॒श्वशं॑भुव॒-मापं॑श्च वि॒श्वभे॑षजीः ॥

गौरी॑ मि॒माय॑ सलि॒लानि॑ तक्ष॒त्येकं॑पदी द्वि॒प॒दी सा चतु॑ष्पदी ।
अ॒ष्टाप॑दी नव॑पदी बभूवु॒षीं स॒हस्रा॑क्षरा पर॒मे व्यो॑मन् ॥
(ओं अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय भगवते सोमाय नमः) 2

3. (देवता - अङ्गारकः , अधिदेवता - पृथिवी ,
प्रत्यधिदेवता - क्षेत्रपतिः)

ओं अ॒ग्नि॒र्मूर्ध्ना॑ दि॒वः क॒कुत्प॑तिः पृथि॒व्या अ॒यं ।
अ॒पाः रेता॑ंसि जि॒न्वति॑ ॥

स्यो॒ना पृ॑थिवि॒ भवां॑ऽनृ॒क्षरा नि॒वेश॑नी ।
यच्छा॑न्-श्शर्म॑ स॒प्रथाः॑ ॥

क्षेत्र॑स्य॒ पति॑ना व॒यः ह॒ितेने॑व जयामसि ।
गाम॑श्चं पोषयि॒त्त्वा स नो॑ मृडाती॒दृशे॑ ॥

(ओं अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय भगवते अङ्गारकाय नमः) 3

4. (देवता - बुधः, अधिदेवता - विष्णुः ,
प्रत्यधिदेवता - पुरुष नारायणः)

ओं उ॒द्धु॒द्ध्यस्वाग्ने॒ प्रति॑ जागृ॒ह्येन॒-मि॒ष्टापूर्त्ते॑ सः॒ सृ॒जेथाम॒यज्च॑ ।
पुनः॑ कृ॒ण्व॑स्त्वां पि॒तरं॑ँयुवा॒न-म॒न्वाता॑ँसीत् त्वयि॒ तन्तु॑मे॒तं ॥

इ॒दँवि॒ष्णुर् वि च॑क्रमे त्रे॒धा नि द॑धे प॒दं ।
समू॑ढमस्य पा॑सुरे ॥

वि॒ष्णो र॒राट॑मसि॒ वि॒ष्णोः पृ॒ष्ठम॑सि॒ वि॒ष्णो-श्ज॒प्त्रे॑स्थो॒ वि॒ष्णो
स्स्यू॑रसि॒ वि॒ष्णोर् ध्रु॒वम॑सि॒ वैष्ण॒वम॑सि॒ वि॒ष्णा॑वे त्वा ॥

(ओं अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय भगवते बुधाय नमः) 4

5. (देवता - बुहस्पतिः, अधिदेवता - इन्द्र-मरुत,
प्रत्यधिदेवता - ब्रह्म)

ओं बृ॒ह॑स्प॒ते अ॒ति य॒द॒र्यो अ॒र्ह॑द् द्यु॒मद् वि॒भाति॒ क्रतुं॑ म॒ज्जने॑षु ।

यद् दीदयच्छ्वंसर्त्त प्रजात तदस्मासु द्रविणं धेहि चित्रं ॥

इन्द्रं मरुत्व इह पाहि सोम्यथा शार्याते अपिब स्सुतस्य ।
तव प्रणीती तव शूर शर्मन्ना विवासन्ति कवयः सुयज्ञाः ॥

ब्रह्मजज्ञानं प्रथमं पुरस्ताद् वि सीमूत-स्सुरुचो वेन आवः ।
सबुद्धिया उपमा अस्य विष्ठा स्सुतश्च योनिमसंतश्च विवः ॥
(ओं अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय भगवते बृहस्पतये नमः) 5
6. (देवता - शुक्रः, अधिदेवता - इन्द्राणी, प्रत्यधिदेवता - इन्द्रः)
ओं प्र वंशशुक्राय भानवे भरध्वं हव्यं मतिं चाग्नये सुपूतं ।
यो दैव्यानि मानुषा जनूष्यन्तर् विश्वानि विद्वन्ना जिगांति ॥

इन्द्राणी मासु नारिषु सुपत्नीमहमंश्रवं ।
न ह्यस्या अपरं च न जरसा मरते पतिः ॥

इन्द्रं वो विश्वतस्परि हवामहे जनेभ्यः ।
अस्माकमस्तु केवलः ॥

(ओं अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय भगवते शुक्राय नमः) 6

7. (देवता - शनैश्वरः, अधिदेवता - प्रजापतिः, प्रत्यधिदेवता - यमः)
ओं शन्नो देवी-रुभिष्टय आपो भवन्तु पीतये ।
शयोरुभि-स्रवन्तु नः ॥

प्रजापते न त्वदेतान्यन्यो विश्वां जातानि परि ता बभूव ।
यत्कांमास्ते जुहुमस्तन्नो अस्तु वयं स्याम पतयो रयीणां ॥

इमंयम प्रस्तरमा हि सीदाङ्गिरोभिः पितृभिः सम्विदानः ।
आ त्वा मन्त्राः कविशस्ता वहन्त्वेना राजन् हविषां मादयस्व ॥
(ओं अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय भगवते शनैश्चराय नमः) 7

8. (देवता - राहुः, अधिदेवता- सर्पः, प्रत्यधिदेवता - निर्ऋति)
ओं कयां नश्चित्र आ भुवदूती सदावृध स्सखा ।
कया शचिष्ठया वृता ॥

आऽयङ्कौः पृश्नि-रक्रमीदसनन् मातरं पुनः ।
पितरञ्च प्रयन्त्सुवः ॥
यत्ते देवी निर्ऋतिराबन्धु दामं ग्रीवास्वविचुत्य ।

इदन्ते तद्विष्याम्यायुषो न मद्भ्यादथा जीवः पितुमद्भि प्रमुक्तः ॥
(ओं अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय भगवते राहवे नमः) 8

9. (देवता - केतुः , अधिदेवता - ब्रह्म,
प्रत्यधिदेवता - चित्रगुप्तः)
ओं केतुङ् कृण्वन्नकेतवे पेशो मर्या, अपेशसे ।

समुषद्भिरजायथाः ॥

ब्रह्मा देवानां पदवीः कवीना-मृषिर्विप्राणां महिषो मृगाणां ।
श्येनो गृध्राणां स्वधितिर् वनानां सोमः
पवित्रमत्येति रेभन् ॥

स चित्रं चित्रं चितयन्त-मुस्मे चित्रक्षत्रं चित्रतमवयोधां ।
चन्द्रं रयिं पुरुवीरं बृहन्तं चन्द्रं चन्द्राभिर् गृणते युवस्व ॥
(ओं अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहितेभ्यो भगवद्भ्यः केतुभ्यो नमः) 9

ओं आदित्यादि नवग्रह देवताभ्यो नमो नमः ॥
(ओं शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥)

17 Gosha Shanthi

शन्नो वातः पवतां मातृ रिश्वा शन्नस् तपतु सूर्यः ।
अहानि शं भवन्तु नश् शः रात्रिः प्रति धियतां ॥
शमु षानो व्युच् छतु शमां दित्य उदै तुनः ।
शिवा नश् शन्तं मा भव सुमृ डीका सरस्वति ।
माते व्योम सन्दृशि ॥
इडांयै वास् त्वंसि वास्तु मद्वास् तुमन्तो भूयास् ममा

वास्तो॑श् छि॒थ्स्म ह्य॒वा॒स्तुस् स॒भूया॒त्

यो॑ऽस् मान् द्वेष्टि॑ यंच व॒यं द्वि॒ष्मः ॥

प्र॒तिष् ठा॑सिं प्र॒तिष् ठा॑व॒न्तो भू॒यास् म॒मा प्र॑तिष् ठायां॑

छि॒थ्स्म ह्य॒ प्र॒तिष् ठ॑स्स भू॒यात्

यो॑ऽस् मान् द्वेष्टि॑ यंच व॒यं द्वि॒ष्मः ॥

आवा॑तु वा॒हि भेष॑जवँ वि॒वा॑त वा॒हि यद् र॒पः ।

त्व॑हि वि॒श्व भेष॑जो दे॒वानां॑ दू॒त ई॒यंसे ॥

द्वावि॑मौ वा॒तौ वा॒त आ॒ सि॒न्धो॒रा प॑रा॒ वतः॑ ।

दक्षं॑ मे, अ॒न्य आ॒वा॒तु प॑रा॒ऽन्यो वा॑तु॒ यद् र॒पः ॥

यद्द॑दो वा॑त ते गृ॒हेऽ मृ॑तस्य नि॒धिर् ह॒तः ।

ततो॑ नो दे॒हि जी॒वसे॒ ततो॑ नो धे॒हि भेष॑जं ।

ततो॑ नो म॒ह आ॑व॒ह वा॒त आ॑वा॒तु भेष॑जं ॥

शं भूर्म॑ यो॒भुर्नो॑ ह॒दे प्र॑ण॒ आयु॑षि ता॒रिष॑त् ।

इन्द्र॑स्य गृ॒हो॑ऽसि॒ तं त्वा॒ प्र॑पद्ये स॒गुस् सा॑श्वः ।

स॒ह य॒न्मे अ॒स्ति ते॒न ॥

भूः प्र॑पद्ये भुवः॒ प्र॑पद्ये सुवः॒ प्र॑पद्ये भूर्भुव॒स्सुवः॒ प्र॑पद्ये

वा॒युं प्र॑पद्येऽना॑र्त्ता दे॒वतां॑ प्र॒पद् ये॑ऽश्मां न॒माख॑णं प्र॑पद्ये

प्र॒जाप॑तेर् ब्र॒ह्म को॒शं ब्र॒म प्र॑पद्य ओं प्र॑पद्ये ॥

अ॒न्तरि॑क्षं म॒ उ॒र्वन्त॑रं बृ॒ह द॒ग् न॒यः प॑र्व॒ ताश्च॑य या॒वातः॑

स्व॒स्त्या स्व॒स्ति मा॒न्तया॑ स्व॒स्त्या स्व॒स्ति मा॒नं सा॒नि ॥

प्रा॒णां पा॒नौ मृ॒त्योर्मा॑ पा॒तुं प्रा॒णां पा॒नौ मा॒ मां हा॑शिष्ठं म॒यि

मे॒धां म॒यि प्र॒जां म॒य्यग्नि॑ स्तेजो॑ दधातु म॒यि मे॒धां म॒यि प्र॒जां म॒यीन्द्र॑

इन्द्रियं दधातु मयि मेधां मयि प्रजां मयि सूर्यो भ्राजो दधातु ॥
द्युभि रत्युभिः परिपात मुस्मान रिष्टे भिरश् विना सौभं गेभिः ।
तन्नो मित्रो वरुणो माम हन्ता मदितिः सिन्धुः पृथिवी, उतद्यौः ॥
कया नश्चित्र आभुव दूती सदा वृधस् सखा ।
कया शचिष् ठया वृता ॥

कस्त्वा सत्यो मदानां म॑ हिष्ठो मथ्स दन्धसः ।
दृढा चिदा रुजे वसुं ॥
अभी षुणस् सखीना मविता जरि त्रेणां । शतं भवास् यूतिभिः ॥
वयस् सुपर्णा, उपसे दुरिन्द्रं प्रियमेधा ऋषयो नाध मानाः ।
अपद् ध्वान्त मूर् णुहि पूर्द्धि चक्षुर् मुमुग् ध्यस्मान् निध येव बृध्दान् ॥
शन्नो देवी रभिष्टय आपो भवन्तु पीतये । शाय्यो रभिस्त्र वन्तुनः ॥
ईशाना वार् याणां क्षयन्तीः चर्ष णीनां । अपो यांचामि भेषजं ॥
सुमित्रान् आप ओषधयस् सन्तु दुर् मित्रास् तस्मै
भुयासुर् योऽस्मान् द्वेष्टि यंच वयं द्विष्मः ॥
आपो हिष्ठा मयोभुवस् तान ऊर्जे दधातन । महे रणाय चक्षसे ।
यो वः शिवतमो रसस् तस्य भाजय तेह नः । उशतीरिव मातरः ।
तस्मा अरं गमामवो यस्य क्षयाय जिन्वथ । आपो जनयथा चनः ॥
पृथिवी शान्ता साऽग्निना शान्ता सा मे शान्ता शुचः शमयतु ।
अन्तरिक्षः शान्तं तद् वायुना शान्तं तन्मे शान्तः शुचः शमयतु ।

द्यौः शान्ता साऽऽदित्येन शान्ता सा मे शान्ता शुचः शमयतु ॥

पृथिवी शान्तिं रन्तरिक्षं शान्तिर् द्यौश् शान्तिर् दिशः शान्तिं
खान्त रदिशाः शान्तिं रग्निश् शान्तिर्
वायुश् शान्तिं रादित्यश् शान्तिश् चन्द्रमाश् शान्तिर्
नक्षत्राणि शान्ति राप्श् शान्ति रोषंधयश् शान्तिर् वनस्पतयश् शान्तिर्
गौश् शान्तिं रजा शान्ति रश्वश् शान्तिः पुरुषश् शान्तिर् ब्रम् शान्तिर्
ब्राह्मणश् शान्तिश् शान्तिं रेव शान्तिश् शान्तिर् मे, अस्तु शान्तिः ॥
तयाऽहं शान्त्या सर्व शान्त्या मह्यं द्विपदे चतुष्पदे च
शान्तिं करोमि शान्तिर्मे, अस्तु शान्तिः ॥

एह श्रीश्च ह्रीश्च धृतिश्च तपो मेधा प्रतिष्ठा श्रद्धा सत्यं
धर्मश् चैतानि मोत् तिष्ठन्तु मनूत् तिष्ठन्तु मामाऽ श्रीश्च ह्रीश्च
धृतिश्च तपो मेधा प्रतिष्ठा श्रद्धा सत्यं धर्मश् चैतानि मा मा हांसिषुः ॥
उदायुषा स्वायुषो दोषं धीनाऽ रसेनोत्
पर्जन्यस्य शुष्मे णोदस्था ममृताऽ अनु ॥
तच् चक्षुर् देवहितं पुरस्तात् शुक्र मुच्चरत् ॥
पश्येम शरदंशतं जीवेम शरदंशतं नन्दाम शरदंशतं
मोदाम शरदंशतं भवाम शरदंशतः शृणवाम शरदंशतं
प्रब्रवाम शरदंशत मजीतास् याम शरदंशतं जोक्च सूर्यं दृशे ॥
य उदंगान् महतोऽर् णवान् विब्राजं मानस् सरि रस्य मद् ध्याथ समा
वृषभो लोहिताक् षस् सूर्यो विपश् चिन् मनसा पुनातु ॥
ब्रह्मणश् चोतन्यसि ब्रह्मण आणीस्थो ब्रह्मण आव पनमसि धारितेयं
पृथिवी ब्रह्मणा मुहि धारि तमे नेन मुहदन् तरिक्षं दिवं दाधार पृथिवीऽ
सदेवाय् यदहं वेद तदहं धारयाणि मामद् वेदोऽधि विस् रंसत् ।

मे॒धा म॒नी॒षे मा॒विं श॒ताः स॒मी॒चीं भू॒तस्य॒ भव्य॒स् याव॑रुद् ध्यै॒ सर्व॑
मायु॑र याणि॒ सर्व॑ मायु॑र याणि ॥

आ॒भिर् गी॒र् भिर् य॒दतो॑न ऊ॒न मा॒प्याय॑ यह॒ रिवो॑ वर्द्ध॑मानः ।

य॒दा स्तो॑ तृ॒भ्यो म॒हिं गो॒त्रा रु॒जासि॑ भू॒यिष् ठ॒भाजो॑ , अ॒ध॑ते श्याम ।
ब्र॒ह्म प्रा॒वां दि॒ष्म तन्नो॑ मा॒हां सी॒त् ॥

॥ ओं शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑ ॥

18 Pancha Shanthi

शं नो॑ मि॒त्रः शं वरु॑णः । शं नो॑ भव॒त्वर्य॑मा ।

शं न॒ इन्द्रो॑ बृ॒हस्प॑तिः । शं नो॒ विष्णु॑रुरु॒क्रमः॑ ।

नमो॑ ब्र॒ह्मणे॑ । नम॑स्ते वा॒यो । त्वमे॒व प्र॒त्यक्षं॑ ब्र॒ह्मा॑सि ।

त्वामे॒व प्र॒त्यक्षं॑ ब्र॒ह्मं व॑दिष्यामि । ऋ॒तं व॑दिष्यामि ।

स॒त्यं व॑दिष्यामि । तन्मा॑म॒वतु॑ । तद्व॒क्तार॑म॒वतु॑ ।

अ॒व॑तु मा॒म् । अ॒व॑तु व॒क्तार॑म् ।

ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑ ॥ 1 ॥

शं नो॑ मि॒त्रः शं वरु॑णः । शं नो॑ भव॒त्वर्य॑मा ।

शं न॒ इन्द्रो॑ बृ॒हस्प॑तिः । शं नो॒ विष्णु॑रुरु॒क्रमः॑ ।

नमो॑ ब्र॒ह्मणे॑ । नम॑स्ते वा॒यो । त्वमे॒व प्र॒त्यक्षं॑ ब्र॒ह्मा॑सि ।

त्वामे॒व प्र॒त्यक्षं॑ ब्र॒ह्मा॒वांदि॑षम् । ऋ॒तम॑वादिषम् ।

स॒त्यम॑वादिष॒म् । तन्मा॑मा॒वीत् । तद्व॒क्तारं॑मावीत् ।
आ॒वीन्मा॑म् । आ॒वीन्व॒क्तार॑म् ।
ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑ ॥ 2 ॥

ॐ स॒ह ना॑ववतु । स॒ह नौ॑ भुनक्तु । स॒ह वी॒र्यं॑ करवावहै ।
तेज॒स्विना॒वधी॑तमस्तु मा वि॑द्विषा॒वहै॑ ।
ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑ ॥ 3 ॥

नमो॑ वा॒चे याचो॑ दि॒ता या चानु॑ दि॒ता
तस्यै॑ वा॒चे नमो॑ नमो॑ वा॒चे नमो॑ वा॒चस्
पत॑ये॒ नम॒ ऋषि॑भ्यो मन्त्र॒ कृद्भ्यो॑
मन्त्रं॑ पति॒भ्यो मा॑मा मृष॑यो मन्त्र॒ कृतो॑ मन्त्र॒ पत॑यः
परां॑ दु॒र्माऽह॑ मृषी॑न् मन्त्र॒ कृतो॑
मन्त्र॒ पती॑न् परा॑दाँ वैश्व दे॒वीं वाचं॑
मु॒द्यासः॑ शि॒वा मद॑स् ता॒ज्जुष्
टाँ दे॒वेभ्यः॑ शर्म॑ मे द्यौः शर्म॑ पृथि॒वी शर्म॑ वि॒श्वं मि॒दं जग॑त् ।
शर्म॑ च॒न्द्रश्च॒ सूर्य॑श्च॒ शर्म॑ ब्रह्म प्रजाप॒ती ।
भूतँ॑ वदिष्ये॒ भुव॑नँ वदिष्ये॒ तेजो॑ वदिष्ये॒ यशो॑ वदिष्ये॒ तपो॑ वदिष्ये॒
ब्रह्म॑ वदिष्ये॒ स॒त्यँ वदिष्ये॒ तस्मा॑ अ॒हमि॒द-मु॑प॒स्तर॑ण-मुप॑स्तृण उप॒स्
तर॑णं मे प्र॒जायै॑ पशू॒नां भू॒या दु॑प॒स्तर॑ण
म॒हं प्र॒जायै॑ पशू॒नां भू॒या संप्रा॑णां पानौ
मृ॒त्योर् मा॑पातुं प्रा॒णां पानौ॑ मा मां हा

सिष्टं मधुं मनिष्ये मधुं जनिष्ये मधुं वक्ष्यामि मधुं
वदिष्यामि मधुमतीं देवेभ्यो वाचमुद्यासः शुश्रूषेण्यां
मनुष्येभ्यस्तं मां देवा अंवन्तु शोभायै पितरोऽनुमदन्तु ॥
ओं शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥ 4 ॥

ओं तच्छं योरावृणीमहे । गातुं यज्ञाय ।
गातुं यज्ञपंतये । दैवीः स्वस्तिरस्तु नः ।
स्वस्तिर्मानुषेभ्यः । ऊर्ध्वं जिगातु भेषजम् ।
शन्नो अस्तु द्विपदे । शं चतुष्पदे ॥
ओं शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥ 5 ॥

19 Ashirvada Mantraha

19.0.1 TS 3-2-8-4, 3-2-8-5

अस्मे देवासो वपुंषे चिकिथ् सत यमा शिरा दम्पती वाम मंश्जुतः ।
पुमान् पुत्रो जायते विन्दते वस्वथु विश्वे, अरुपा, एंधते गृहः ॥
आशीर्दाया दम्पती वाम मंश्जुता मरिष्टो रायः सचताः समौकसा ।
य आऽसिचथ् सं दुग्धं कुम्भ्या सहेष्टेन यामन्नमंति जहातु सः ॥
सर्पिर् ग्रीवी पीवर्यस्य जाया पीवानः पुत्रा, अकृशासो, अस्य ।
सहजां निर्यः सुमखस्यमान् इन्द्रायाऽऽ शिरः सह कुम्भ्याऽ दात् ॥
आशीर्म ऊर्जमुत सुप्रजास्त्वमिषं दधातु द्रविणः सर्वर्चसं ।

संजयन् क्षेत्राणि सहसाऽहमिन्द्र कृण्वानो, अन्याः अधरान्त् सपत्नान्
॥

19.0.2 TB 3-3-10-3, 3-3-10-4

आशिषमेवै तामाशास्ते पूर्णपात्रे । अन्ततोऽनुष्टुभा ।
चतुष्पदा, एतच्छन्दः प्रतिष्ठितं पत्नियै पूर्णपात्रे भवति ।
अस्मिन् लोके प्रतितिष्ठ ठानीति । अस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठति ।
अथो वाग्वा, अनुष्टुक् । वाङ्मिथुनम् । आपो रेतः प्रजननम् ।
एतस्माद्वै मिथुनाद्-विद्यो तमानः स्तनयन् वर्षति ।
रेतः सिञ्चन् । प्रजाः प्रजनयन् ॥ यद्वै यज्ञस्य ब्रह्मणा युज्यते ।
ब्रह्मणा वै तस्य विमोकः । अद्भिः शान्तिः ।
विमुक्तवा एतर्हि योक्त्रं ब्रह्मणा ।
आदायै नृत्पत्नीं सहाप उप गृह्णीते शान्त्यै । अज्जलौ पूर्णपात्र-मानयति
।
रेत एवास्यां प्रजां दधाति । प्रजया हि मनुष्यः पूर्णः ।
मुखं विमृष्टे । अव भूथस्यैव रूपं कृत्वोत् तिष्ठति ॥

19.0.3 TB 3-9-11-3, 3-9-11-4

गोमृग कण्ठेन प्रथमा-माहुतिं जुहोति ।
पशवो वै गोमृगः । रुद्रोऽग्निः स्विष्टकृत् ।

रुद्रादेव पशून्तर् दधाति । अथो यत्रैषा-ऽऽहुतिर् हूयते ।
न तत्र रुद्रः पशून् भिमन्यते ॥
अश्व शफेनं द्वितीया-माहुतिं जुहोति । पशवो वा, एकशफम् ।
रुद्रोऽग्निः स्विष्टकृत् । रुद्रादेव पशून्तर् दधाति ।
अथो यत्रैषा-ऽऽहुतिर् हूयते । न तत्र रुद्रः पशून् भिमन्यते ॥
अयस्मयेन कमण्डलुना तृतीयांम् ।
आहुतिं जुहोत् यायास्यो वै प्रजाः । रुद्रोऽग्निः स्विष्टकृत् ।
रुद्रादेव प्रजा अन्तर् दधाति । अथो यत्रैषा-ऽऽहुतिर् हूयते ।
न तत्र रुद्रः प्रजा अभिमन्यते ॥

19.0.4 EK 1-11-1

अपश्यं त्वा मनसा चेकितानं तपसो जातं तपसो विभूतम् ।
इह प्रजामिह रयिः रराणः प्रजायस्व प्रजयां पुत्रकाम ॥
अपश्यं त्वा मनसा दीर्घ्यानाग् स्वायां तनूः ऋत्विये नाथमानाम् ।
उप मामुच्चा युवतिर् बुभूयाः प्रजायस्व प्रजयां पुत्रकामे ॥

19.0.5 TS 5-4-12-3

सर्वस्याऽऽप्त्यै सर्वस्य जित्यै सर्वमेव तेनाऽऽप्नोति सर्वं जयति ॥

आयुष्मन्तुँ वर्चस्वन्तम् । अथो अधिपतिँ विशाम् ।
अस्याः पृथिव्या अद्भ्यक्षम् । इममिन्द्र वृषभं कृणु ॥

पूष्णः पोषेणु मह्यम् । दीर्घायुत्वायं शतशां रदाय ।
शतः शरद्भ्य आयुषे वर्चसे । जीवात्वै पुण्याय ॥

एतेन वै देवा जैत्वानि जित्वा ।
यं काम-मकाम यन्तु तमाप् नुवन् ।
यं कामं कामयन्ते । तमेते नाप्नोति ॥

पृथ्वी सुवर्चा युवतिः सजोषाः । पौर्णमास्युदगा-च्छोभमाना ।
आप्याय यन्ती दुरितानि विश्वा । उरुं दुह्यं यजमानाय यज्ञम्

ऋद्ध्यास्मं हव्यैर्-नमंसोप सद्यं । मित्रं देवं मित्रधेयन्नो अस्तु ।
अनूराधान् हविषां वर्द्धयन्तः । शतं जीवेम शरदः सवीराः ॥

क्षत्रस्य राजा वरुणोऽधिराजः । नक्षत्राणां शतभिषग् वसिष्ठः ।
तौ देवेभ्यः कृणुतो दीर्घमायुः

नवोनवो भवति जायमानोऽह्नां केतुरुषसामेत्यग्रे ।
भागं देवेभ्यो वि दधात्यायन् प्र चन्द्रमास्तिरति दीर्घमायुः ॥

पर्याप्त्या अनन्तरायाय सर्वस्तोमोऽति
रात्र उत्तम महर्भवति सर्वस्याप्त्यै सर्वस्य
जित्त्यै सर्वमेव तेनाप्नोति सर्वं जयति ॥

श॒तमा॑नं भवति श॒तायुः॑ पु॒रुषः॑ श॒तेन्द्रि॑य॒ आयु॑ष्येवेन्द्रि॒ये
प्रति॑ तिष्ठति

सुम॒ङ्गली॑ रि॒यँ व॒धूरि॑माः संमेत॒ पश्य॑न्त ।
सौभा॑ग्य म॒स्यै द॒त्वाया॑ थास्तुँ विपरे॑तन ॥

इ॒मां त्वमि॑न्द्र मी॒द्वः सु॒पुत्राः॑ सु॒भगाँ॑ कृणु ।
दशा॑स्यां पु॒त्राना॑ धेहि॒ पति॑मेका द॒शं कृ॑धि ॥ 6 ॥

श्रीर् वर्च॑स्व मायुष्य॒ मारो॑ग्य मावि॒ धाच्छो॑भ मानं महीयसे॑ ।
धान्यं॑ धनं पशुं बहु॒पुत्र॑ लाभं शतसँवत्सरं दीर्घमायुः॑ ॥

शतं जीव शरदो वर्धमान इत्य मिथिकमो भवति शत मिति शतं
धीर्ग मायुर् मरुत येना वर्ध यन्थि शतमे न मेव शथार्थ मानं
भवथि शत मनन्थं भवथि शतमैश्वर्यं भवथि
शथमिथि शतं दीर्घमायुः

श॒तमा॑नो भवति श॒तक्ष॑रः । श॒तायुः॑ पुरु॑षः श॒तेन्द्रि॑यः ।
आयु॑ष्येवेन्द्रि॒ये प्रति॑ तिष्ठति । आयु॑र्वै हिर॑ण्यम् ।
आ॒युष्या॑, ए॒वैनं॑ म॒भ्यति॑ क्षरन्ति । तेजो॑ वै हिर॑ण्यम् ।
ते॒ज॒स्या॑, ए॒वैनं॑ म॒भ्यति॑ क्षरन्ति । वर्चो॑ वै हिर॑ण्यम् ।
व॒र्च॒स्या॑, ए॒वैनं॑ म॒भ्यति॑ क्षरन्ति ॥

श॒ताय॑ स्वाहेत्या॑ह ।
श॒तायु॑र्वै पुरु॑षः श॒तवी॑र्यः । आयु॑रेव वी॒र्य॑म व॑रुन्धे ।
स॒हस्रा॑य॒ स्वाहेत्या॑ह । आयु॑र्वै स॒हस्र॑म् । आयु॑रेवा-व॑रुन्धे ॥
सर्व॑स्मै स्वाहेत्या॑ह । अप॑रि मितमे॒वा व॑रुन्धे ॥

तेजस्वी यशस्वी ब्रह्मवर्चसी स्यामिति ।
 प्राणाहोतुर्दधिष्ण्या दुध्सर्पेत् । येयं प्रागाद् यशस्वती ।
 सा मा प्रोर्णोतु । तेजसा यशसा ब्रह्मवर्चसेनेति ।
 तेजस्व्येव यशस्वी ब्रह्मवर्चसी भवति ॥

सर्वान् वा एषोऽग्नौ कामान् प्रवेशयति ।
 योऽग्नी नन्वाधाय व्रत मुपैति ।
 स यदनिष्ट्वा प्रयायात् । अकामप्रीता, एनं कामा नानु प्रयायुः ।
 अतेजा, अवीर्यः स्यात् । स जुहुयात् । तुभ्यं ता, अङ्गिरस्तम ।
 विश्वाः सुक्षितयः पृथक् । अग्ने कामाय येमिरिति ।
 कामानेवास्मिन् दधाति ।
 कामप्रीता एनं कामा अनुप्रयान्ति । तेजस्वी वीर्यावान् भवति ॥

सिंहस्य लोम त्विषि-रिन्द्रियाणि ॥
 अङ्गान्यात्मन्-भिषजा तदश्विना । आत्मानमङ्गैः समधाथ सरस्वती ।
 इन्द्रस्य रूपं शतमान्मायुः ।

19.0.24 TB 2-3-2-4, 2-3-2-5

प॒शुभ्योऽधीन्द्र॑म् ।
तदिन्द्र॑यशं आच्छत् । तदे॑नं नाति॒ प्राच्य॑वत ।
इन्द्र॑ इव यश॒स्वी भ॑वति ।

19.0.25 TS 1-6-1-1

सं त्वां सिञ्चामि॒ यजु॑षा प्र॒जामा॑युर्द्धनं च ।

19.0.26 TS 1-7-4-6 Ghanam

1.7.4.6(37) घृ॒तव॑न्तम् । कु॒ला॒यिन॑म् । रा॒यः ।
घृ॒तव॑न्त॒ङ् कु॒ला॒यिन॑ङ् कु॒ला॒यिन॑ङ् घृ॒तव॑न्त॒ङ् घृ॒तव॑न्त॒ङ् कु॒ला॒यिन॑ङ्
रा॒यो रा॒यः कु॒ला॒यिन॑ङ् घृ॒तव॑न्त॒ङ् घृ॒तव॑न्त॒ङ् कु॒ला॒यिन॑ङ् रा॒यः ।

1.7.4.6(37) घृ॒तव॑न्तम् ।
घृ॒तव॑न्त॒मिति॑ घृ॒त - व॑न्तम् ।

1.7.4.6(38) कु॒ला॒यिन॑म् । रा॒यः । पोष॑म् ।
कु॒ला॒यिन॑ङ् रा॒यो रा॒यः कु॒ला॒यिन॑ङ् कु॒ला॒यिन॑ङ् रा॒य स्पोष॑

पोषः रायः कुलायिनं कुलायिनं राय स्पोषम् ।

1.7.4.6(39) रायः । पोषम् । सहस्रिणम् ।

राय स्पोषं पोषः रायो राय स्पोषः सहस्रिणः
सहस्रिणं पोषः रायो राय स्पोषः सहस्रिणम् ।

1.7.4.6(40) पोषम् । सहस्रिणम् । वेदः ।

पोषः सहस्रिणः सहस्रिणं पोषं पोषः
सहस्रिणं वेदो वेदः सहस्रिणं पोषं पोषः सहस्रिणं वेदः ।

1.7.4.6(41) सहस्रिणम् । वेदः । ददातु ।

सहस्रिणं वेदो वेदः सहस्रिणः सहस्रिणं वेदो ददातु
ददातु वेदः सहस्रिणः सहस्रिणं वेदो ददातु ।

1.7.4.6(42) वेदः । ददातु । वाजिनम् ।

वेदो ददातु ददातु वेदो वेदो ददातु वाजिनं वाजिनम्
ददातु वेदो वेदो ददातु वाजिनम् ।

1.7.4.6(43) ददातु । वाजिनम् । इति ।

ददातु वाजिनं वाजिनम् ददातु ददातु वाजिनं मिति
वाजिनम् ददातु ददातु वाजिनं मिति ।

1.7.4.6(44) वा॒जिन॑म् । इति॑ । आ॒ह ।
वा॒जिन॑ मि॒तीति॑ वा॒जिनँ॑ वा॒जिन॑ मि॒त्यां हा॒हेति॑
वा॒जिनँ॑ वा॒जिन॑ मि॒त्यांह ।

1.7.4.6(45) इति॑ । आ॒ह । प्र ।
इ॒त्यां हा॒हे ती॒त्यां ह॒प्र प्रा॒हे ती॒त्यां ह॒प्र ।

1.7.4.6(46) आ॒ह । प्र । स॒हस्र॑म् ।
आ॒ह॒प्र प्रा॒हां ह॒प्र स॒हस्र॑ꣳ स॒हस्रं॑ प्रा॒हां ह॒प्र स॒हस्र॑म् ।

1.7.4.6(47) र । स॒हस्र॑म् । प॒शून् ।
प्र स॒हस्र॑ꣳ स॒हस्रं॑ प्र प्र स॒हस्रं॑ प॒शून् प॒शून्
थ्स॒हस्रं॑ प्र प्र स॒हस्रं॑ प॒शून् ।

1.7.4.6(48) स॒हस्र॑म् । प॒शून् । आ॒प्नो॒ति ।
स॒हस्रं॑ प॒शून् प॒शून् थ्स॒हस्र॑ꣳ स॒हस्रं॑ प॒शूना॑प् नोत् याप्
नोति॑ प॒शून् थ्स॒हस्र॑ꣳ स॒हस्रं॑ प॒शूना॑प् नोति॑ ।

1.7.4.6(49) प॒शून् । आ॒प्नो॒ति । आ । (ऋ॒द-1.7-16)
प॒शूना॑प् नोत् याप् नोति॑ प॒शून् प॒शूना॑प् नोत् याऽऽप्
नोति॑ प॒शून् प॒शूना॑प् नो॒त्या ।

1.7.4.6(50) आ॒प्नो॒ति । आ । अ॒स्य । (ऋ॒द-1.7-16)

आ॒प् नो॒त्याऽऽप् नो॑त् याप् नो॒त्याऽस् या॒स्याऽऽप् नो॑त्याप् नो॒त्याऽस्य॑ ।

1.7.4.6(51) आ । अ॒स्य । प्र॒जाया॑म् । (ऋ॒द-1.7-16)

आऽस् या॒स् याऽस्य॑ प्र॒जायाँ॑ प्र॒जायां॑ म॒स्याऽस्य॑ प्र॒जाया॑म् ।

1.7.4.6(52) अ॒स्य । प्र॒जाया॑म् । वा॒जी । (ऋ॒द-1.7-16)

अ॒स्य प्र॒जाया॑म् प्र॒जायां॑ म॒स्यास्य॑ प्र॒जायाँ॑ वा॒जी वा॒जी
प्र॒जायां॑ म॒स्यास्य॑ प्र॒जायाँ॑ वा॒जी ।

1.7.4.6(53) प्र॒जाया॑म् । वा॒जी । जा॒य॒ते । (ऋ॒द-1.7-16)

प्र॒जायाँ॑ वा॒जी वा॒जी प्र॒जाया॑म् प्र॒जायाँ॑ वा॒जी जा॑यते जायते
वा॒जी प्र॒जाया॑म् प्र॒जायाँ॑ वा॒जी जा॑यते ।

1.7.4.6(53) प्र॒जाया॑म् । (ऋ॒द-1.7-16)

प्र॒जाया॑ मि॒तिं प्र - जा॑या॑म् ।

1.7.4.6(54) वा॒जी । जा॒य॒ते । यः ।

वा॒जी जा॑यते जायते वा॒जी वा॒जी जा॑यते यो यो जा॑यते
वा॒जी वा॒जी जा॑यते यः ।

1.7.4.6(55) जा॒य॒ते । यः । ए॒वम् ।

जा॒य॒ते यो यो जा॑यते जा॒य॒ते य ए॒व मे॒वँयो जा॑यते जा॒य॒ते य ए॒वम् ।

1.7.4.6(56) यः । ए॒वम् । वेदं ॥

य ए॒व मे॒वँयो य ए॒वँ वेद॑ वेद॑ै वँयो य ए॒वँ वेदं ।

1.7.4.6(57) ए॒वम् । वेदं ॥

ए॒वँ वेद॑ वेद॑ैव मे॒वँ वेदं ।

1.7.4.6(58) वेदं ॥

वेदे॒ति वेदं ।

19.0.27 TB 3-12-5-4, 3-12-5-5

ए॒तैरायु॑ष्कामः । प्र॒जाप॒शुका॑मो वा

पु॒रस्ता॒-दश॑होता॒र-मुद॑ञ्च॒-मुप॑दधाति यावत्प॒दं ।

हृद॑यँ॒ यजु॑षी॒ पत्न्यौ॑ च । द॒क्षिण॑तः प्रा॒ञ्चं चतु॑र्.होतारं ।

प॒श्चादुद॑ञ्चं प॒ञ्चं हो॑तारं । उ॒त्तर॑तः प्रा॒ञ्चः षड्द्वौ॑तारं ।

उ॒परि॑ष्ठात् प्रा॒ञ्चः स॒प्तहो॑तारं । हृद॑यँ॒ यजू॑षि॒ पत्न्यं॑श्च ।

य॒थाव॑का॒शं ग्र॑हान् । य॒थाव॑का॒शं प्र॑तिग्र॒हान् लो॑कं पृ॒णाश्च॑ ।

स॒र्वा हा॑स्यै॒ता दे॒वताः॑ प्री॒ता अ॒भीष्टा॑ भवन्ति ।

रोच॒नो रोच॑मानः-शोभ॒नः-शोभ॑मानः क॒ल्याणः॑ ॥